

SRI LANKA

พระคุณนันท์เถระ
ผู้กอบกู้พระพุทธศาสนาในศรีลังกา

ธรรมบรรณาการ

เนื่องในวาระ
มุทิตาฉลองนาคหลวง รูปที่ ๙
วัดพระธรรมกาย

พระมหาพนาวัฒน์ ธมฺมธุดคามี ป.ธ.๙
แปลว่า ผู้มุ่งไปสู่ที่สุดแห่งธรรมตามหลวงพ่อดัมมชโย

พระมหากรุณาธิคุณ

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดี

ศรีสินทรมหาวชิราลงกรณฯ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

โปรดพระราชทานพระบรมราชูปถัมภ์ให้

สามเณรพนาวัฒน์ จันทรเพือก

เปรียญธรรม ๙ ประโยค อุปสมบทเป็นนาคหลวง

ณ พระอุโบสถ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม

ในพระบรมมหาราชวัง

ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๖๘

บวชเรียนท่องศึกษาพระบาลี

การเรียนปริยัติมีความสำคัญนะ บวชเป็นพระเป็นเณร แล้วถ้ายังมีร่างกายสดชื่นแข็งแรงอยู่ ไม่มีภารกิจเครื่องกั่วงวลอันใดก็ “ต้อง” นะ ไม่ใช่ “ควร” นะ ต้องศึกษาเล่าเรียนพระปริยัติธรรม เป็นหน้าที่ของพระเณรที่จะต้องศึกษาคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ศึกษาและก็ฝึกฝนให้เป็นไปตามคำสอนของท่าน แล้วนำธรรมะที่ได้เรียนรู้มาสั่งสอนตนเองและสั่งสอนญาติโยม นี่เป็นกิจที่สำคัญ

คำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้ารวมเอาไว้อยู่ในภาษาบาลี ผู้มีบุญเท่านั้นจึงจะได้ศึกษาความรู้อันยิ่งใหญ่นี้ บุญน้อยๆ ก็ต้องไปเรียนวิชาทางโลก เรียนเรื่องทำมาหากิน แต่ช่วยให้พ้นจากอบายได้ยาก เพราะทางโลกเขาสอนแต่เรื่องทำมาหากิน การแข่งขันกันเท่านั้น ไม่มีสอนเรื่องเป้าหมายชีวิต หรือจะดำเนินชีวิตอย่างไรไปสู่เป้าหมาย หรือปรโลกมีกี่คติ ทำอย่างไรเราถึงจะไปสู่ปรโลกอย่างสวยงามปลอดภัยและมีชัยชนะ เรื่องราวเหล่านี้ไม่มีสอนในสถาบันต่างๆ ยิ่งเรียนสูงขึ้นไปปริญญาตรี โท เอก ยิ่งไม่ค่อยมียกเว้นที่มีอยู่ในมหาวิทยาลัยพุทธศาสนา หรือคณะศาสนา ศาสตร์เท่านั้น

คือ คิดกันเอาเองว่า ใครมาศึกษาสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่
ม่งมาย พิสูจน์ไม่ได้ ความจริงแล้วเป็นสิ่งที่จะต้องพิสูจน์
และผู้ทีพิสูจน์ได้แล้วก็มี เราสามารถเรียนรู้ได้พิสูจน์ได้ด้วย
พุทธวิธี นำเสียดายว่ายิ่งเรียนทางโลกสูงๆ ขึ้นไป ยิ่งห่าง
ไกลจากแสงสว่างจากวิชาความรู้ที่สำคัญที่จะช่วยให้มีสุข
ทั้งในปัจจุบัน สุขทั้งในอนาคต แม้ถึงคราวละโลกก็ไปได้ สุข
ในสังสารวัฏ และได้บรรลุจุดหมายปลายทางของชีวิตคือ
มรรคผลนิพพาน

หลวงพ่อบุญยืนยัน ผู้มีบุญเท่านั้นจึงจะได้ศึกษาภาษา
บาลี ซึ่งเก็บรวบรวมพุทธวจนะคำสอนของพระสัมมา
สัมพุทธเจ้าเอาไว้ไว้ในนั้น เวลาเข้าห้องเรียนได้ฟังสิ่งที่พระ
อาจารย์สอนเหมือนนั่งอยู่ต่อหน้าพระสัมมาสัมพุทธเจ้า อยู่
กับสิ่งที่บริสุทธิ์และสูงส่ง ใจก็พลอยสูงส่งและบริสุทธิ์ตาม
ไปด้วย และยังได้วิธีการปฏิบัติตนให้เป็นแบบเดียวกับพระ
อรหันตเจ้าทั้งหลาย เพราะฉะนั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่พระเณร
ผู้มีบุญทั้งหลายจะต้องศึกษาเอาไว้

เรียนให้แตกฉาน อย่าไปหวังแค่สอบได้ บางทีเรา
สอบได้ แต่เราเก็งข้อสอบ ถ้าเก็งข้อสอบแล้วเข้าไปสอบ
มันเกร็งนะ มันไม่เหมือนกับรอบรู้ ภาษาบาลีเขาต้องการ
เรียนให้แตกฉาน ไม่ใช่ไปเก็งข้อสอบ สอบได้เพราะเก็ง
ข้อสอบ ยังไม่ถือว่าได้ศึกษาภาษาบาลีอย่างสมบูรณ์ ยัง

เรียนเหมือนเด็กๆ คือเรียนไปนั้นๆ แต่หากเรียนให้แตกฉาน จะได้ว่าพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงสอนว่าอย่างไร หรือคำสอนดั้งเดิมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในสมัยพุทธกาลมีอะไรบ้าง อย่างไร เพราะเราเป็นนักเรียนของกองทัพธรรม เป็นกำลังหลักที่จะต้องนำความรู้เหล่านี้มาถ่ายทอด แก่ญาติโยม แก่ชาวโลกทั้งหลาย ถ้าเราไม่แตกฉาน ไม่แจ่มแจ้ง แล้วชาวโลกเขาจะแจ่มแจ้งได้อย่างไร

ภาษาบาลีจะเรียนให้แตกฉานต้องเรียนตั้งแต่เด็ก มาบวชเรียนเป็นสามเณรนั้นแหละ กว่าจะได้บวชพระก็ได้นาคหลวงแล้ว นาคหลวงคือ เรียนจบ ป.ธ. ๙ ตอนยังเป็นสามเณรอยู่ ซึ่งปีนี้เราได้นาคหลวง ๑ รูป จบประโยค ๙ ก็เรียนต่อประโยค ๑๐ เลย

ประโยค ๑๐ คือ เรียนปฏิบัติ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงวางแนวทางไว้ ปรียัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ เทศนา คือ ต้องศึกษาปรียัติก่อนเหมือนเรียนแผนที่เรียนทฤษฎี แล้วก็ลงมือปฏิบัติ เพื่อมาสอบทานกับทฤษฎีปรียัติว่ามันตรงกันไหมจากปฏิเวธ หรือประสบการณ์ภายในที่เราได้เข้าถึง มีพระเดชพระคุณหลวงพ่อบุญรอดท่านทำอย่างนี้ พอจบประโยค ๙ แยกกลดเข้าป่าไปเลย ออกจากป่าก็เอาธรรมะปฏิบัติมาสั่งสอนญาติโยม มันต้องอย่างนี้สิ

สามเณรคือผู้มีบุญ ผู้ได้โอกาสดี เกิดมาแล้วก็มาทาง
ลัด มาบวชเป็นสามเณรเหมือนพระราहुล ขนาดว่าตำแหน่ง
รัชทายาทของกษัตริย์รอคอยอยู่ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรง
เห็นว่ามันไม่เกิดประโยชน์เลย เป็นผู้ปกครองประเทศ
เหมือนมีผงเข้าตา เคืองตาอยู่เรื่อยๆ เป็นมาตั้งหลายชาติ
แล้วก็ไม่ได้อะไรเลย ลู้ชีวิตสมณะไม่ได้ เป็นชีวิตที่สูงส่ง เรา
ต้องสนับสนุนให้มาบวชเป็นสามเณร ศึกษาฝึกฝนและสั่ง
สอนผู้อื่น ถ้าหากสามเณรในวัดพระธรรมกายจะมีเพิ่ม
ปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ เทคนา และวิชชาธรรมกาย ได้ศึกษา
วิชชาธรรมกายซึ่งมีความรู้ที่จะช่วยตัวของตัวเองให้รอดได้
ให้พ้นทุกข์ได้

ที่สอบได้ประโยค ๙ เป็นนาคหลวง ต้องถือว่าได้จบ
การศึกษาระดับสูงสุดที่การคณะสงฆ์เขากำหนดเอาไว้ให้ แต่
ความเป็นจริงสิ่งที่จะต้องเรียนรู้มีอีกเยอะแยะ แต่เขาอย่าลอง
มาให้เราศึกษา อย่าเพิ่งประมาทหรือชะล่าใจว่า เรามีความ
รอบรู้ในคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้อย่างทั่วถึงแล้ว
นี่แค่เป็นอุปกรณ์ที่ลูกจะต้องนำเอาไปศึกษาเรียนรู้ในสิ่งที่
เรายังไม่รู้กันต่อไปซึ่งยังมีอีกมาก โดยเฉพาะคำสอนดั้งเดิม
ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าซึ่งกระจัดกระจายไปทั่วโลก ไป
อยู่ตามนิกายต่างๆ ตามอารามบ้าง ตามสำนักเรียน ตาม
ห้องสมุดต่าง ๆ บ้าง นั่นคือภารกิจที่ลูกจะต้องศึกษาต่อไป

เมื่อเราได้คำสอนดั้งเดิมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาแล้ว ก็จะเป็นประโยชน์ไปทั่วสังฆมณฑลทั่วโลก นักบวชทั่วโลกที่เป็นพุทธก็จะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง แล้วก็ไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อตัวเองและต่อชาวโลกด้วย เพราะฉะนั้นจะต้องศึกษากันต่อไปนะ ทั้งปริยัติที่นอกเหนือจากเปรียญธรรม ๙ ประโยค กับการปฏิบัติที่หลวงพ่อสम्मติว่า ประโยค ๑๐

ประโยค ๑๐ คือ การปฏิบัติธรรมนี้สำคัญ เพื่อเรียนรู้พระไตรปิฎกภายในตัวของเรา ในตัวเราเรียนมาระดับหนึ่งแล้ว แต่ว่าในตัวกำลังรอคอยให้เราได้ศึกษาต่อไป เมื่อเราจบประโยค ๙ แล้ว เครื่องกังวลในระดับหนึ่งก็หมดไป พอมีเวลาที่จะศึกษาพระไตรปิฎกในตัว พร้อมกับศึกษาภาคปริยัติที่ยังหลงเหลืออยู่ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในเบื้องต้น

ตอนนี้ลูกยังแข็งแรง ให้ใช้ความแข็งแรงและปลอดกังวลนี้ศึกษาให้เต็มที่ อย่ากลัวความยากลำบากเลย ความยากลำบากนี้แหละจะเป็นทางมาแห่งบุญบารมี และความรู้อันยิ่งใหญ่ที่จะเป็นประโยชน์ต่อตัวเองและต่อชาวโลก ให้ทุ่มเทชีวิตจิตใจในวัยนี้ให้เต็มที่ อย่าเอาใจไปใช้อย่างอื่น ให้ใช้แบบที่นักบวชที่แท้จริงเขาใช้ คิดพูดทำก็ต้องให้แบบนักบวชก็จะเกิดประโยชน์ต่อตนเองและต่อชาวโลกด้วย

การที่ลูกสามเณรได้รับพระราชทานการอุปสมบทเป็น
นาคหลวง ได้รับเกียรติยศอันยิ่งใหญ่ทั้งต่อตนเอง ทั้งวงศ์
ตระกูล แล้วก็องค์กรของเรา สำนักเรียนของเรา โดยเฉพาะ
หลวงพ่อก็พลอยมีหน้ามีตาไปกับเขาด้วย เพราะความเพียร
พยายามของลูกที่ได้รับเกียรติอันยิ่งใหญ่นี้

การได้รับพระราชทานการบวชนี้ ต้องถือเป็นเกียรติ
อันสูงส่งยากที่ใคร ๆ จะได้รับ แม้หลวงพ่อกเองยังไม่มีโอกาส
อย่างนี้ ยังต้องสั่งสมบารมีอีกมากจึงจะได้รับโอกาสอย่างนี้
ลูกมีบุญเก่าและสั่งสมบุญใหม่ ประกอบกับความเพียร
พยายามจึงได้รับสถานะอันทรงเกียรตินี้ ซึ่งเงินทองซื้อไม่ได้
แม้ใครที่ไม่มีบุญอย่างนี้ปรารถนาก็ยากจะได้

เพราะฉะนั้น เมื่อบวชแล้วต้องทำตัวของเราให้สมกับ
เป็นนักบวชที่ได้รับพระราชทาน ได้รับเกียรติอันสูงส่ง ต้อง
เป็นเนื้อนาบุญ เป็นอายุพระศาสนา เป็นแหล่งความรู้ เป็น
แหล่งแห่งความบริสุทธิ์ แหล่งแห่งบุญที่ผู้แสวงหาบุญเขาจะ
ได้มาตัดดวงบุญกันอย่างเต็มที่ อายุของพระศาสนาก็จะได้
สืบทอดกันไปอีกยาวนาน แม้เราจะไม่อยู่ในโลกนี้แล้วก็ตาม
แต่ความดีของเราก็จะปรากฏอยู่ในโลกนี้ ต้องเป็นต้นบุญ
และต้นแบบนะลูกนะ

วันนี้หลวงพ่อกับลูกพระธัมฯ ทั่วโลก มีความปลื้ม
ปีติยินดีเป็นอย่างยิ่ง ทุกคนมีความปีติ มีรอยยิ้มปรากฏ
บนใบหน้า และมีความหวังว่า ลูกนาคหลวงจะได้ทำตาม
โอวาทที่หลวงพ่อบอกให้อย่างย่อ ๆ นี้

ขอให้ลูกจงมีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรง ปลอดภัย
ให้ตั้งใจศึกษาธรรมะของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ประพฤติ
ปฏิบัติตามธรรมวินัย เป็นพระแท้ เป็นนักบวชที่แท้จริง ซึ่ง
จะเป็นที่พึ่งต่อตัวเองและต่อชาวโลกได้ ให้ได้ศึกษาวิชา
ธรรมกาย ได้รู้แจ้งเห็นแจ้งแทงตลอดในวิชาธรรมกาย ให้
เป็นที่รักของมนุษย์ของเทวดาทั้งหลาย ให้แตกฉานทั้งปริยัติ
ปฏิบัติ ปฏิเวธ ความปรารถนาอันใดก็ตามที่ลูกได้ตั้งใจเอา
ไว้อย่างดีแล้ว ขอความปรารถนานั้นจงเป็นผลสำเร็จ ด้วย
อานุภาพแห่งพระธรรมกายของพระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์
จงทุกประการเทอญ

หลวงพ่อดัมชโย

๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

คุณสมบัติพระที่ะบรมคุณ

ตั้งใจฝึกตัวให้ดี จะได้สมกับเจตนารมณ์ของหลวงพ่อก
ครูไม่ใหญ่ ของญาติโยมทั้งหลายที่บำรุงเรา เรารู้ที่เราย
มาผ่านไปแต่ละวันๆ ก็อยู่ได้ด้วยข้าวปลาอาหารของ
ญาติโยม ที่เขาบำรุงก็เพราะเห็นประโยชน์จากพระว่า จะได้
เทศน์ได้สอนเขา เป็นประโยชน์กับเขาแน่ บำรุงเราจาก
สามเณรตัวเปี้ยก ๆ จะได้บวชพระหรือเปล่าก็ไม่รู้ แต่โยมก็
ไม่ท้อ ตั้งใจทำนุบำรุงเรา มา เพราะฉะนั้นบวชแล้วเคียวเขี่ย
ตัวเองให้ดี

๑. เพื่อประโยชน์ของตัวเอง

๒. เพื่อประโยชน์ของญาติโยม เพราะญาติโยมก็หวัง
ว่าวันหนึ่งพวกเราจะได้ไปเทศน์ไปสอนเขา

๓. เพื่อประโยชน์ของพระพุทธศาสนา

มองประโยชน์เหล่านี้แล้วก็ตั้งใจฝึกตัวกันนะลูกนะ

ในโพธิราชกุมารสูตร โพธิราชกุมารพูดถึงลักษณะของ
ผู้ที่เหมาะสมแก่การเรียนวิชาคล่องช้าง ชีข้างของพระองค์ วิชา
ชีข้างในสมัยนั้น ก็คือกองทัพรถถังของยุคนี้ ใครมีกองทัพ
ช้างที่แข็งแกร่ง ก็เท่ากับมีกองทัพรถถังในยุคนี้

โพธิราชกุมารให้คุณสมบัติของคนมาเรียน ที่จะมาคุม กองทัพช้างของพระองค์ไว้ ๕ ข้อ ๑. ศรัทธา ศรัทธาวิชา คล่องช้าง ๒. อาพาธน้อย คือ สุขภาพต้องแข็งแรง หรือ รักษาสุขภาพเป็น ๓. ไม่ขี้โมโหโอด ๔. ประารถความเพียร ขยันฝึกซ้อม ๕. มีปัญญา นี่คือนคุณสมบัติของคนที่จะเรียน เป็นแม่ทัพช้าง

พระพุทธองค์ตรัสรับรองว่าคุณสมบัติของพระที่เหมาะ แก่การบรรลุนิพพานก็มี ๕ ข้อ เหมือนกัน คือ ๑. ศรัทธา ๒. อาพาธน้อย ๓. ไม่ขี้โมโหโอด ๔. ประารถความเพียร ๕. มีปัญญา ถ้าใครมีคุณสมบัติเหล่านี้ แล้วให้พระพุทธองค์ ฝึก อย่างช้าสุด ๗ ปีก็หมดกิเลส ถ้าตั้งใจฝึก ๖ ปีบ้าง ๕ ปี บ้าง ๔ ปีบ้าง ๑ ปีบ้าง ๗ เดือนบ้าง เดือนเดียวบ้าง ๗ วัน บ้าง ถ้าเร็วกว่านั้นอีก ๑ วัน ๑ คืน เร็วกว่านั้นอีก สอนเช้า ก็บรรลุเป็นพระอรหันต์เย็น สอนเย็นก็บรรลุเป็นพระอรหันต์ เช้า

ที่เป็นอย่างนั้นก็เพราะคนเราจะอยู่ทางโลกหรือทาง นิพพานก็ตาม ต่างมีเพดานบินไม่เท่ากัน จะเรียนอะไรก็ตาม

๑. ศรัทธาของเขามีเท่าไร เขาก็ไปได้แค่นั้น

๒. ในคนที่มีศรัทธาเท่ากัน ใครรักษาสุขภาพตัวเองดี คนนั้นก็ไปได้อีกระดับ ถ้ารักษาสุขภาพตัวเองดีไม่พอ ก็ไป

ได้อีกนิดหน่อย ดังนั้นเพดานบินอันที่สองของคนเรา ไม่ว่า อยู่ทางโลกหรือทางธรรมอยู่ที่อาพาธน้อย หรือรักษา สุขภาพเป็น ตรงนี้ระวังให้ดี เพราะว่า**ความดีทั้งหลายต้อง เอาสุขภาพไปทำ** สุขภาพไม่ดีทำไม่ได้มันจะตันอยู่แค่นั้น

๓. ไม่ชี้ไม้โอ้ววด ถามว่าทำไมคนเราต้องชี้ไม้ต้อง โอ้ววดด้วย นั่นเพราะเมื่อตอนที่อยู่กับพ่อแม่ อยู่กับครูบา อาจารย์ตั้งแต่ตอนเล็ก ใครที่ได้รับงานอะไรมาแล้วไม่ทำสุด ฝีมือ สัจจะไม่พอ ทำอะไรทำแค่พอผ่าน เพราะฉะนั้นจะเอา ดีไม่ค่อยได้ เมื่อเอาดีไม่ค่อยได้ ก็เลยต้องเอาน้ำลายเติม มันถึงต้องชี้ไม้

ใครถ้าไม่ว่าหยิบอะไรขึ้นมาแล้วไม่ทำให้สุดฝีมือ ทำ อะไรเหยาๆ แหยะๆ ก็แสดงว่าเชื่อชี้ไม้โอ้ววดยังมีอยู่เยอะ แต่ถ้าใครทำอะไรแล้วต้องสุดฝีมือ นั่นสัจจะมีพร้อมแล้ว

สัจจะของพรവാธรรมเริ่มต้นที่ทำอะไรสุดฝีมือ ชัก ผ้าสุดฝีมือ พับผ้าสุดฝีมือ นุ่งห่มสุดฝีมือ ล้างถ้วย ล้างจาน ล้างบาตรสุดฝีมือไม่ต้องมียัง ไม่ว่างานอะไรมาถึงแล้วทำให้ ดีที่สุด **สัจจะ แปลว่า จริง คือ ไม่เล่น ไม่ยั้ง ไม่เหยาๆแหยะ** คนที่ทำอะไรสุดฝีมือแล้ว เพดานบินมันไม่มีที่สิ้นสุด

เพราะฉะนั้น พุทธองค์ก็ทรงชี้เอาไว้ คนที่มีศรัทธา ระดับมันก็ไปได้สุดกำลังระดับหนึ่ง แต่ถ้าศรัทธาด้วย

สุขภาพดีด้วยก็อีกระดับหนึ่ง ศรัทธาด้วยสุขภาพดีด้วย แล้วก็ทำอะไรทำจริง ไม่ใช่โมโหฮวดได้อีกระดับต่อยอดขึ้นไป แล้วในบรรดาผู้ที่มีทั้งศรัทธา ดูแลสุขภาพตัวเองดี ทำอะไรทำจริง และ

๔. มีการปรารภความเพียร คือ การตัดนิสัยตัวเอง ใครตัดนิสัยตัวเองได้มากเท่าไร เพดานบินก็จะไต่ระดับขึ้นไปอีก ตรงนี้ลูกก็ไปพิจารณา ตัดนิสัยตัวเองให้ดี

บาลีที่ให้เรียน ก็คือภาษาที่เก็บรักษารรรมะของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเอาไว้ แต่ถ้ามุ่งเอาแต่ ป.ธ.๙ แล้วไม่ได้ตัดนิสัยตัวเองให้ดี มันก็ไม่ได้อะไร แต่ถ้าพวกเราทั้งเรียนไปด้วย แล้วก็เอามาตัดนิสัยตัวเองไปด้วย จากนั้นไปเพดานบินของเราก็จะสูงขึ้นมอีกระดับหนึ่ง

และเมื่อพยายามในการแก้ไขนิสัยตัวเองแล้ว ก็ให้มีความละเอียดลออ โดยเฉพาะละเอียดลออเรื่องของปัญญา

๕. ปัญญา ให้ครบทั้งสามปัญญา คือ ป.ธ.๙ ได้มาด้วยสุดมยปัญญา การทำงานร่วมกับหมู่คณะเพิ่มจินตามยปัญญา และการทู่มเทภาวนาทำให้ได้ภาวนามยปัญญา ปัญญาก็ยังมีบันไดอยู่สามขั้น

ไปดูแลรักษาเนื้อรักษากันให้ดี เรียนบาลีแล้วก็เอา
บาลีมาใช้ให้ดี เคี้ยวข้าวกันให้ดี ดีใจด้วยที่ได้บวช แล้วก็
ทำตัวให้สมกับที่ตัวเองมาตั้งใจบวช พ่อแม่ญาติโยมตั้งใจ
สนับสนุน เราก็มุ่งตั้งใจศึกษาฝึกฝนอบรมตนให้ดี

หลวงพ่อบอญ์โมนาที่เราตั้งใจบวชกัน ขอให้ตั้งใจ
ฝึกตัวให้มีความบริสุทธิ์บริบูรณ์ในเพศสมณะยิ่งๆ ขึ้นไป
แล้วไปให้ถึงที่สุดแห่งธรรมด้วยกัน

หลวงพ่อดัตตชีโว

๑๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

สามเณรพนาวัฒน์ จันทรเฝือก ป.ธ.๙

ฉายา	ธมฺมุตคามิ
คำแปล	ผู้มุ่งไปสู่ที่สุดแห่งธรรมตามหลวงพ่อดัมมชโย
เกิด	วันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๖
ภูมิลำเนา	จังหวัดปราจีนบุรี
บิดา	นายสงวน จันทรเฝือก
มารดา	นางรัชฎาภรณ์ จันทรเฝือก
บรรพชา	วันที่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙

ประสบการณ์การสร้างบารมี

๒๕๕๙ - ๒๕๖๐	อุปฐากพระมหาเถระภายในวัด และร่วมต้อนรับพระราชาคณะ
๒๕๖๑	พี่เลี้ยงสามเณร ณ ศูนย์เบญจธรรม ดอนเมือง
๒๕๖๒	พี่เลี้ยงสามเณรโครงการหน่อแก้วเปรียญธรรม รุ่นที่ ๘
๒๕๖๔	คณะกรรมการสามเณรศูนย์สารพินา พี่เลี้ยงสามเณรνωกะ ๒, คณะกรรมการสามเณรศูนย์สารพินา
๒๕๖๕	หัวหน้าศูนย์สารพินา, พี่เลี้ยงโครงการอบรมสามเณร ๑,๐๐๐ รูป และพี่เลี้ยงอบรมสามเณรใหม่
๒๕๖๖	สามเณรทรงพระปาฏิโมกข์ รุ่นที่ ๑, รองหัวหน้าศูนย์สารพินา, พี่เลี้ยงสามเณรโครงการหน่อแก้วเปรียญธรรม รุ่นที่ ๑๑
๒๕๖๗	พี่เลี้ยงสามเณรโครงการหน่อแก้วเปรียญธรรม รุ่นที่ ๑๒

ความรู้สึจากใจ

กิจโณ พุทธามุปาโท

การอุบัติขึ้นของพระพุทธเจ้า เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ยากยิ่ง

การจะมีพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอุบัติขึ้นในโลก มิใช่สิ่งที่เกิดขึ้นได้ง่ายเลย เพราะต้องสั่งสมบารมีมายาวนานนับ อสงไขยแสนกัป ในช่วงเวลายาวนานนี้ โลกได้เวียนเกิด ตั้ง อยู่ และดับไปแล้วนับครั้งไม่ถ้วน การที่พวกเราได้มาเกิดใน ยุคที่คำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้ายังคงดำรงอยู่ ถือเป็น บุญวาสนาอันประเสริฐ เพราะเรายังมีโอกาสที่จะได้ศึกษา ธรรม ปฏิบัติตาม และหลุดพ้นจากวัฏสงสารตามรอยบาท พระศาสดา

สามเณรรู้สึกโชคดีอย่างยิ่งที่ได้เกิดมาใต้ร่มเงา พระพุทธศาสนา ได้มีศรัทธาในการฟังธรรมเป็นประจำ และได้มีโอกาสบรรพชาเป็นสามเณร ณ วัดพระธรรมกาย ได้ ศึกษาเรียนรู้พระบาลีซึ่งเป็นศาสตร์แห่งพระธรรมวินัยที่ พระพุทธองค์ทรงแสดงไว้ ยิ่งศึกษา ยิ่งเข้าใจความจริงของ ชีวิต เข้าใจกฎแห่งกรรม เข้าใจเป้าหมายของการเกิดมาเป็น มนุษย์ จนเรียนจบเปรียญธรรม ๙ ประโยค ผ่านทุกชั้นปี โดยไม่เคยตกหรือซ่อม ได้รับเกียรติเป็น “นาคหลวง” ของ หลวงพ่อ นำชื่อเสียงมาสู่หลวงพ่และวัดพระธรรมกาย

แต่กว่าที่จะมาถึงจุดนี้ มิใช่เรื่องง่ายเลย ต้องผ่านบทฝึกต่างๆ ทั้งในด้านความเคารพ วินัย ความอดทน ตลอดระยะเวลาหลายปี ควบคู่กับการดูแลรับผิดชอบหมั่นคณะ การศึกษาพระบาลีสามารถสำเร็จลงได้ ด้วยแรงบันดาลใจจากหลวงพ่ผู้สนับสนุนการเรียนอย่างเต็มที่ และพระอาจารย์พระพี่เลี้ยงที่ได้ถ่ายทอดมโนปณิธานอันสูงส่งให้สามเณรในรุ่นต่อไป

ในทุกปี เมื่อมีผู้สอบได้เปรียญธรรม ๓, ๖ หรือ ๙ จะมีพิธีมุทิตาสักการะอันยิ่งใหญ่ สมเกียรติ เป็นกำลังใจและแรงบันดาลใจแก่ผู้ศึกษาทุกคน หลายครั้งสามเณรได้มีโอกาสทำหน้าที่เดินอัญเชิญพัดในพิธี ได้เห็นรุ่นพี่ได้รับเกียรติคุณอย่างสูง ได้เห็นพระมหาประโยค ๙ แสดงสุนทรพจน์ระดับโลก ได้ร่วมพิธีมุทิตาแด่พระภิกษุนาคหลวง เช่น พระมหาภาสกร ธมฺมวทญญ และพระมหาวิรพงษ์ ธมฺมตถเมธี ยิ่งในปัจจุบันได้มีพิธีส่งตัวผู้ทรงตั้งเปรียญธรรมทั้ง ๓, ๖, ๙ และพิธีมุทิตาหลังตั้งเปรียญ ยิ่งทำให้สามเณรมีต้นแบบที่ชัดเจนในการมุ่งมั่นศึกษาอย่างไม่ย่อท้อ

พระบาลีที่ได้ศึกษาในแต่ละระดับชั้น

ในระดับนักธรรม สามเณรได้เรียนรู้พื้นฐานความเป็นพระสงฆ์ ทั้งด้านพระวินัย พุทธประวัติ และการเทศนา ตลอดจนฝึกฝนจริยวัตรอันงดงาม สมฐานะสมณะผู้เป็นเนื้อนาบุญของโลก เพื่อวางรากฐานที่มั่นคงในการดำเนินชีวิตตามหลักพระธรรมคำสอนอย่างถูกต้องและยั่งยืน

ในชั้นประโยค ๑-๒ ได้เรียนไวยากรณ์เบื้องต้น ต้องใช้ความเพียรอย่างมากในการจดจำ เป็นบทฝึกความอดทนที่แท้จริง และได้เริ่มแปลธรรมบท เห็นความจริงของวิภูสสารและเป้าหมายชีวิตอย่างลึกซึ้ง พร้อมทั้งได้ฝึกสติ สมาธิ และปัญญา ควบคู่ไปกับการพิจารณาธรรม

ในชั้นประโยค ๔-๕ ได้เรียนตำรามังคลัตถทีปนี ทำให้เห็นว่า แม้เพียงปฏิบัติมงคลใดมงคลหนึ่งให้ครบถ้วน ก็สามารถนำพาชีวิตไปสู่ความเจริญอย่างน่าอัศจรรย์

ในชั้นประโยค ๖-๗ ได้เรียนพระวินัยจากสมันตปาสาทิกา ทำให้เข้าใจว่า พระวินัยคือเกราะป้องกัน มิใช่เพียงข้อห้าม แต่คือแนวทางแห่งความบริสุทธิ์ ที่คุ้มครองผู้ปฏิบัติให้ตั้งมั่นในธรรม เป็นหลักในการฝึกตนอย่างละเอียดลึกซึ้ง เพื่อเป็นหนทางสู่ความหลุดพ้นอย่างแท้จริง

ในชั้นประโยค ๘ ได้เรียนวิสุทธิมรรค เข้าใจถึงวิธีเจริญกรรมฐาน เห็นว่าใจมีอานุภาพมหาศาลเมื่อถูกฝึกอย่างถูกต้อง

และในชั้นประโยค ๙ ได้เรียนพระอภิธรรมจากตำรา อภิธัมมัตถวิภาวินี เข้าใจอย่างถ่องแท้ว่า ทุกสิ่งในชีวิตล้วนเป็นผลของจิตและเจตสิกที่หล่อหลอมกันอยู่ภายใน สรรพสิ่งทั้งปวงเกิดขึ้น ตั้งอยู่ และดับไปตามเหตุปัจจัย ไม่มีสิ่งใดเที่ยงแท้ถาวร

เมื่อเปรียบเทียบองค์ความรู้ที่ได้จากบาลีกับวิชาธรรมกาย ที่หลวงปู่พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ได้ค้นพบด้วยชีวิต ยิ่งทำให้เข้าใจธรรมะลึกซึ้งยิ่งขึ้น หากได้ปฏิบัติควบคู่กับการศึกษาทางปริยัติ ย่อมเกิดปัญญาอันละเอียดลึก และสามารถนำธรรมะไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนและผู้อื่นได้อย่างแท้จริง

ช่วงเวลาที่ผ่านมาในเพศสามเณร เป็นประสบการณ์ที่ทรงคุณค่ายิ่ง สามเณรได้ใช้ชีวิตอย่างมีเป้าหมาย คือเพื่อทำพระนิพพานให้แจ้ง สั่งสมบุญบารมีตามรอยหลวงปู่หลวงพ่อ และเมื่อหวนระลึกกลับไป ก็เปี่ยมด้วยปีติใจเสมอ “ทุกบทฝึก ทุกบทเรียน ทุกกิจวัตรกิจกรรม และภารกิจที่ได้รับ ล้วนมุ่งสู่บุญกุศลทั้งสิ้น และบุญที่สั่งสมไว้นี้ ย่อมส่งผลให้เกิดความสุขและความสำเร็จในอนาคตอย่างแน่นอน”

กราบขอบพระคุณหลวงพ่อดัมมชโยและหลวงพ่อดัตตชีโวที่เมตตาตามอบเป้าหมายชีวิตในการแสวงบุญ สร้างบารมีให้สามเณรยึดมั่นในเส้นทางธรรม

พระอาจารย์พระพี่เลี้ยงทุกรูป ที่ได้ถ่ายทอดคุณธรรมจากหลวงพ่อด้วยความเอาใจใส่ พร้อมมอบบทฝึกและประสบการณ์ให้สามเณรยืนหยัดบนเส้นทางธรรม

คณาจารย์ทุกท่านที่ทุ่มเททั้งร่างกายและแรงใจในการสั่งสอนพระบาลี ตั้งแต่ประโยคต้นจนถึงประโยคสูงสุด

เพื่อนสหธรรมิกทุกรูปที่เป็นกำลังใจและกัลยาณมิตรร่วมฝ่าฟันอุปสรรคเคียงข้างกันตลอดเส้นทาง

และสาธุชนผู้มีบุญทุกท่าน ที่ได้เสียสละนำปัจจัยสีมาถวายด้วยใจศรัทธา เพื่อเป็นแรงหนุนให้สามเณรได้อบรมตนมาจนถึงวันนี้

จากนี้ไป สามเณรจะได้ยกฐานะขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของพระรัตนตรัย และจะอุทิศตนเพื่อพระพุทธศาสนา นำคำสอนที่ได้ศึกษามาปฏิบัติให้รู้แจ้งในนวโลกุตตรธรรม ๙ และเผยแผ่พระธรรมคำสอนนี้แก่ชาวโลก เพื่อให้เข้าถึงบรมสุขอันไม่มีประมาณ ให้สันติสุขบังเกิดขึ้นในโลก และพระพุทธศาสนาดำรงอยู่คู่โลกตราบนานเท่านาน

สามเณรพนาวัฒน์ จันทรเผือก ป.ธ.๙

พระคุณนันทเถระ
ผู้กอบกู้พระพุทธศาสนาในศรีลังกา

พระคุณนันทเถระ ผู้กอบกู้พระพุทธศาสนาในศรีลังกา
ในทรรศนะของโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา
โดย หลวงพ่อธัมมชโย (ไชยบูลย์ ธมฺมชโย)

ที่ปรึกษา

พระมหาสมเกียรติ วรยโส ป.ธ.๙
พระมหาสุธรรม สุตโน ป.ธ.๙
พระมหาเผด็จศักดิ์ สกฤตมโ
พระมหาสุวิทย์ ธมฺมิกมุนิ ป.ธ.๙
พระมหาวิริยะ ธมฺมสาโร ป.ธ.๙
พระพรชัย พลวธมฺโม, ดร.
ดร. ชินดา จันทราศรีไศล บ.ศ.๙

พระไชยยศ ยสวโส
พระครูใบฎีกาอานวยศักดิ์ มุนิสโก
พระชัยยง อุตตชโย
พระมหาอรพณ กุลสิทฺโธ ป.ธ.๙
พระมหาวริทย์ วิสุทฺธิชโย
ดร. เพ็ญวิภา สาสนรักกิจ

กองบรรณาธิการ

ระพีพรรณ ใจภักดี
ขวัญจิตต์ จิตสินธุ
จินดา ช่วยเกิด

ศุภลักษณ์ พงษ์พิงคศิริ
จรรววรรณ วคินสกุล

ภาพกราฟิก

สถาบันพุทธศิลป์แห่งโลก กองกราฟิกพุทธศิลป์

รูปเล่ม / ศิลปกรรม

พระมหายุทธศักดิ์ รตนชโย
สายสิริ แสงพยับ

ขอขอบคุณ

พระมหาสมบุญ อนนตชโย พระจารุวัฒน์ อภิวิฑฒโน
พระฐาปนา สิริธโร สรียา ลือฤทธิกุล

พิมพ์ครั้งที่ ๑

วันอาสาฬหบูชา ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

พิมพ์ครั้งที่ ๒

วันศุกร์ที่ ๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

ลิขสิทธิ์ / ผู้จัดทำ

วัดพระธรรมกาย อ. คลองหลวง จ. ปทุมธานี

พิมพ์ที่

บริษัท รุ่งศิลป์การพิมพ์ (๑๙๗๗) จำกัด

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

พระธัมมชโย (ไชยบูลย์ ธมฺมชโย).

พระคุณนันทเถระ ผู้กอบกู้พระพุทธศาสนาในศรีลังกา.-- พิมพ์ครั้งที่ 2.-- ปทุมธานี :
วัดพระธรรมกาย, 2568.

92 หน้า.

1. คุณนันทเถระ. 2. สงฆ์ -- ชีวิตประวัติ. I. สถาบันพุทธศิลป์แห่งโลก กองกราฟิกพุทธศิลป์,
ผู้วาดภาพประกอบ. I. ชื่อเรื่อง.

294.30922

ISBN 978-616-623-785-6

เราเกิดมาเพื่อนำพระนิพพานนี้ให้ถึง ..

.. วิชิต มุกะ วิจิตรภรณ์

คำนำ

พระคุณนันทเถระเป็นพระมหาเถระผู้ทรงคุณูปการต่อพระพุทธศาสนาอย่างยิ่ง ท่านถือกำเนิดในปีพุทธศักราช ๒๓๖๖ และมีบทบาทสำคัญในการฟื้นฟูพระพุทธศาสนาในประเทศไทยศรีลังกาให้กลับมาเจริญรุ่งเรืองอีกครั้ง ท่านเป็นปราชญ์ผู้เปี่ยมด้วยปัญญา มีความรู้แตกฉานในพระธรรมวินัย อีกทั้งยังเปี่ยมด้วยความกล้าหาญ สามารถแสดงธรรมและโต้แย้งข้อคัดค้านทางศาสนากับศาสนาอื่นด้วยเหตุผลอันลึกซึ้งและเฉียบคม

ด้วยความเสียสละและอุทิศตนของท่าน พระพุทธศาสนาในศรีลังกาที่กำลังจะล่มสลายกลับเจริญรุ่งเรืองขึ้นอีกครั้งและได้รับการธำรงรักษาแผ่ขยายสืบต่อไปตลอดชีวิตของท่านอุทิศตนเพื่อเผยแผ่พระธรรมชี้นำพุทธศาสนิกชนให้เข้าถึงสัจธรรม และดำเนินชีวิตตามแนวทางแห่งพระพุทธศาสนา ท่านจึงนับเป็นแบบอย่างของพระสงฆ์ผู้ทุ่มเทชีวิตจิตใจเพื่อปกป้องรักษาพระพุทธศาสนาอย่างเอาชีวิตเป็นเดิมพัน

ในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ หลวงพ่อธัมมชโยได้นำเรื่องราวของพระคุณานันทเถระมาเผยแพร่ผ่านรายการโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา พร้อมเล่าถึงประวัติความเป็นมาของพระคุณานันทะในทรรคนะของโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา ซึ่งยังไม่มีตำราเล่มใดในโลกกล่าวถึง ทั้งนี้เพื่อให้ทุกคนได้ตระหนักถึงความสำคัญของศาสนาพุทธ เป็นแรงบันดาลใจให้พุทธศาสนิกชนเกิดศรัทธามั่นคงในพระรัตนตรัย มุ่งมั่นสั่งสมบุญบารมี และเห็นคุณค่าของการช่วยกันรักษาพระพุทธศาสนาให้ดำรงอยู่คู่โลกสืบไป

หนังสือเล่มนี้จึงเป็นการบันทึกเรื่องราวชีวิตและการอุทิศตนของพระคุณานันทเถระซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านได้เรียนรู้และน้อมนำหลักธรรมคำสอนไปใช้ในชีวิตประจำวันด้วยความหวังว่าทุกท่านจะได้รับแรงบันดาลใจจากประวัติของท่านในการปฏิบัติตน ฝึกฝนตนให้มีคุณธรรมและพัฒนาความเข้าใจในพระพุทธศาสนามากยิ่งขึ้น

คณะผู้จัดทำ
กองวิชาการ ๐๑

สารบัญ

คำนำ	๕
พระคุณนันทเถระ	
ภาค ๑	
พระคุณนันทเถระ	
ผู้กอบกู้พระพุทธศาสนาในศรีลังกา	๙
ภาค ๒	
ความเป็นมาของพระคุณนันทเถระ	
ในทรรศนะของโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา	๕๓
บรรณานุกรม	๗๙
วิธีฝึกสมาธิเบื้องต้น	๘๓

ภาพพระคุณาันทะจากหนังสือ Five Journeys Around The World โดย James Martin Peebles

ภาค

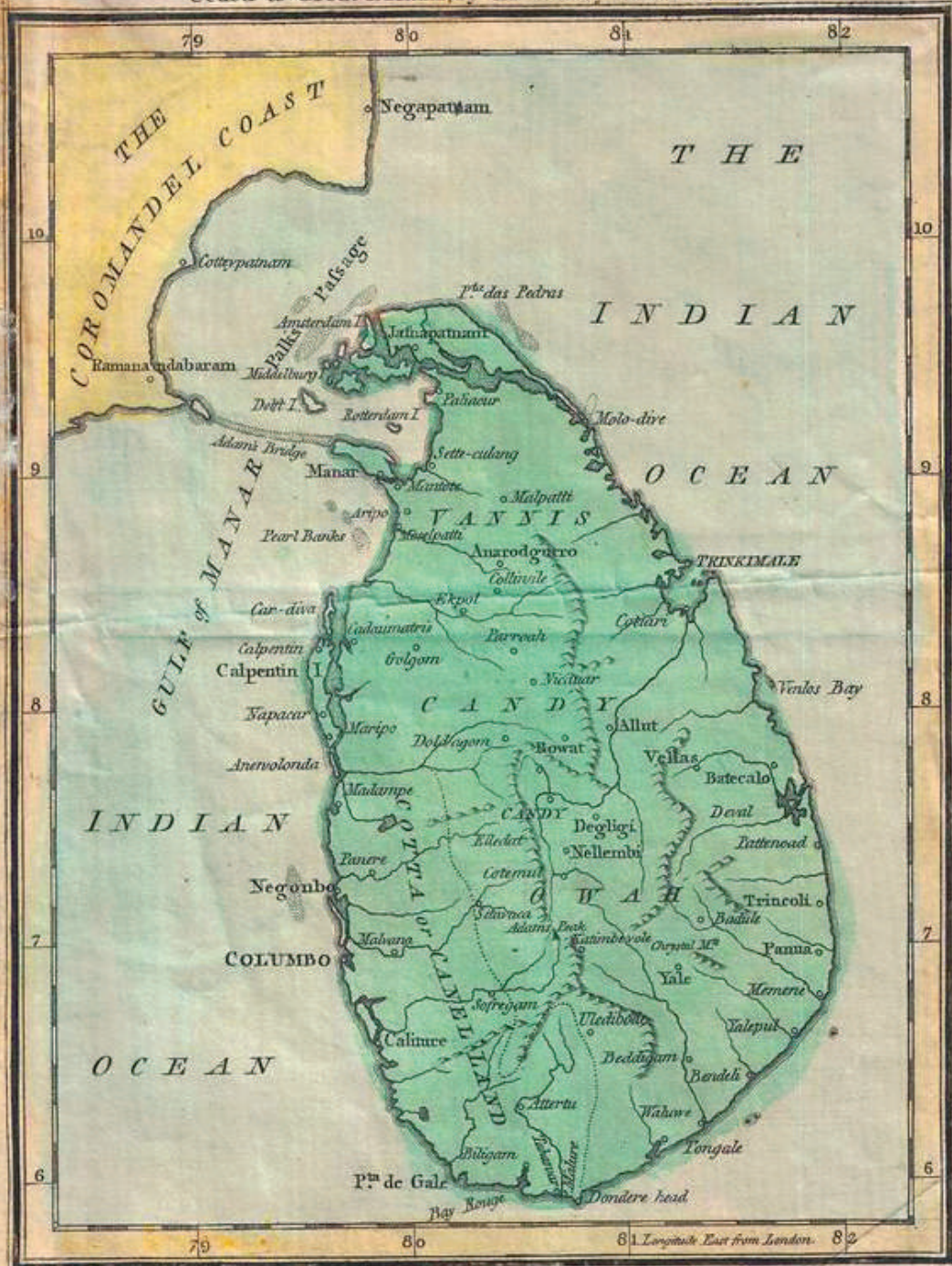
๑

พระคณาฬหเทพ

ผู้กอบกู้พระพุทธศาสนาในศรีลังกา

CEYLON.

Ceded to Great Britain, by the Treaty of Peace, 1801.

ณ เกาะศรีลังกา ครั้งหนึ่งพระพุทธศาสนาได้เจริญรุ่งเรืองต่อเนื่องมาเป็นเวลายาวนาน จนกระทั่งถึงยุคล่าอาณานิคม^๑ ประมาณปี พ.ศ. ๒๐๔๘ - พ.ศ. ๒๔๙๑ ศรีลังกาถูกชาติตะวันตกหลายชาติ เช่น ฮอลันดา โปรตุเกส และอังกฤษ ผลัดเปลี่ยนกันเข้ามารุกรานช่วงชิงทรัพยากรเป็นเวลารวมกันถึง ๔๐๐ กว่าปี

นอกจากศรีลังกาจะเสียเอกราชทางการเมืองการปกครองแล้ว ผู้ครอบครองใหม่ก็ยังมุ่งจะทำลายล้างพระพุทธศาสนาให้หมดไปจากผืนแผ่นดินของเกาะแห่งนี้

๑ เนื้อหาเชิงประวัติศาสตร์ เก็บความจาก เสรี วุฒิธรรมวงศ์, คี๊ภะประลองปัญญาพุทธ-คริสต์ (๒๕๕๓), หน้า ๑-๔๓.

พระพุทธศาสนาในศรีลังกาจึงตกอยู่ในยุคมืด ชาวพุทธถูกกดขี่ข่มเหงทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม รวากับว่าถูกต้อนจนเกือบจะตกละเล ชาวพุทธรู้สึกสิ้นหวังท้อแท้ไปทุกหย่อมหญ้า

ตัวอย่างการกดขี่ข่มเหง เช่น

❖ รัฐบาลสั่งห้ามชาวพุทธประชุมกันประกอบพิธีกรรมทางศาสนาโดยเด็ดขาด

❖ วันสำคัญทางพระพุทธศาสนาถูกยกเลิก เช่น ไม่ให้วันวิสาขบูชาเป็นวันหยุดอีกต่อไป แล้วประกาศวันหยุดเป็นวันสำคัญของศาสนาใหม่แทน และรัฐก็สนับสนุนให้มีการเฉลิมฉลองของศาสนาอื่นกันอย่างเต็มที่

❖ มีวัดร้างเพิ่มขึ้น ที่ดินและทรัพย์สินของวัดร้างถูกยึดไปเป็นของรัฐหรือของศาสนาอื่น

❖ พระภิกษุถูกวัยรุ่นศาสนาอื่นแสดงอาการดูหมิ่น ล้อเลียนในที่สาธารณะ ศาสนิกอื่นสามารถเขียนหนังสือและบทความลงตีพิมพ์โจมตีพระพุทธศาสนาอย่างต่อเนื่อง โดยได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลอย่างเต็มที่

แต่กรุงศรีลังกายังไม่สิ้นคนดี ในวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๓๖๖ คือ เมื่อประมาณสองร้อยกว่าปีที่ผ่านมา เด็กชายคนหนึ่งได้ถือกำเนิดขึ้นในครอบครัวของชาวสิงหล และเนื่องจากขณะนั้นศรีลังกายู่ภายใต้การปกครองของอังกฤษ เขาจึงได้ชื่อเป็นภาษาฝรั่งว่า **ไมเคิล**

หนูน้อยไมเคิลมีนิสัยที่ดี เป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่ศึกษา กล้าแสดงความคิดเห็น มีความทรงจำเป็นเยี่ยม และเปี่ยมไปด้วยวาทศิลป์ ไหวพริบ และปฏิภาณ

เมื่อหนูน้อยไมเคิลอายุ ๑๒ ปี ก็ได้พบกับการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในชีวิต เขาไปเที่ยวงานบุญที่วัดกุมารมหาริหารซึ่งอยู่บนภูเขาแห่งหนึ่งบนเกาะโคตันดัวะ เขตอำเภอกอลล์ และได้เป็นอาสาสมัครช่วยงานบุญด้วย จึงรู้สึกอึดอัดเบื่อบานเป็นอย่างมากเมื่ออยู่ในเขตบุญสถานแห่งนี้ แล้วก็ตัดสินใจขอวชเป็นสามเณรที่วัดนั้น และได้รับนามว่า **คุณนันทะ** ซึ่งต่อมาเป็นชื่อที่ชาวศรีลังการู้จักกันดี ท่านเป็นบุคคลสำคัญท่านหนึ่งในประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนามาถึงทุกวันนี้

ในวันบรรพชาสามเณรคุณนันทะ วันนั้นท่านได้เทศน์โปรดญาติโยมในทันที การเทศน์กัณฑ์แรกในชีวิตของท่านมีผู้ฟังเป็นพันๆ คน เนื้อหาเทศนากล่าวถึงพุทธประวัติ

ท่านเทศน์เป็นเวลานานถึง ๓ ยาม (๑๒ ชั่วโมง) โดยที่ผู้ฟังไม่รู้สึกริกลอยกลับบ้านเลยทั้งที่เป็นการเทศน์ได้รุ่ง หลังจากวันนั้นผู้คนต่างพากันรำลึกถึงความสามารถและความสง่างามของสามเณรไปทั่วประเทศ

แต่ทว่าสามเณรน้อยวัย ๑๒ ขวบ หาได้หลงใหลในคำสรรเสริญเยินยอแต่อย่างใด ซึ่งเป็นที่น่าแปลกว่า แม้สามเณรยังเป็นเด็กอยู่ในวัยวิ่งเล่นก็ตาม แต่ท่านกลับมีคุณสมบัติพิเศษหลายประการด้วยกัน คือ

❀ รักการฝึกฝนอบรมและปรับปรุงตนเองเป็นอย่างมาก

❀ ฝึกแสดงธรรมอย่างสม่ำเสมอ จนเกิดความเชี่ยวชาญยิ่งขึ้น

❀ เป็นผู้มีจิตสำนึกสอนตนเองได้ว่า จะต้องรับภาระงานพระพุทธศาสนาอันยิ่งใหญ่

❀ ได้พัฒนาพื้นฐานทางด้านวิชาการศาสนาเพื่อเตรียมรับมือกับภารกิจที่สำคัญและท้าทายยิ่งในอนาคต

เมื่อสามเณรคุณานันทะอายุได้ ๒๑ ปี ท่านได้
อุปสมบทที่**วัดทิพทูตมาราม**ในเมืองโคลัมโบ ซึ่งเป็น
ศูนย์กลางในการเผยแผ่ของพุทธศาสนา

พระคุณานันทะมีบุคลิกที่ไม่เหมือนกับชาวพุทธทั่วไป
**ชาวพุทธทั่วไปนั้นเมื่อถูกรุกรานอย่างไม่เป็นธรรมจาก
ศาสนาอื่น ส่วนใหญ่มักจะอยู่นิ่งเฉย พร้อมใจกันวาง
อุเบกขา ไม่กล้าเผชิญหน้าหรือโต้ตอบกันตรงๆ กับฝ่าย
ที่มารุกราน ได้แต่แผ่เมตตาให้แก่ผู้มารุกรานแต่เพียง
อย่างเดียว โดยไม่ได้ปรับปรุงสิ่งใดๆ ให้ดีขึ้น และพากัน
ดูดาย ไม่กระตือรือร้นที่จะร่วมมือกันขจัดภัยพาลของ
พระพุทธศาสนา**

ผลจากการที่ท่านเป็นสามเณรที่ดี รักการฝึกฝน
ตนเองอย่างยิ่งยวด รักและหวงแหนพระพุทธศาสนาตั้งแต่
เยาว์วัย เมื่อได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุแล้วจึงทำให้ท่าน
คุณานันทะเป็นพระภิกษุที่ดี มีศิลาจารวัตรตรงงามน่าเลื่อมใส

ต่อไปนี้เป็นเรื่องราวสำคัญที่เปลี่ยนแปลงชีวิต
ของชาวพุทธในศรีลังกา และเป็นประวัติศาสตร์ของ
พระพุทธศาสนา เนื่องจากสถานการณ์ขณะนั้นศาสนาอื่นที่
เข้ามาครอบครองศรีลังกาได้ข่มเหงพุทธศาสนิกชนอย่าง
ต่อเนื่อง จนใครๆ ต่างสรุปว่า อีกไม่นานพระพุทธศาสนา

คงจะต้องหมดไปจากเกาะศรีลังกา แม้แต่นักเขียนชื่อดังสมัยนั้นคือ เจมส์ เดอ อัลวิส ยังได้บันทึกไว้ในปี พ.ศ. ๒๓๙๓ ว่า พระพุทธศาสนาจะต้องสูญสิ้นไปจากศรีลังกาก่อนสิ้นสุดคริสต์ศตวรรษที่ ๑๙ อย่างแน่นอน (ก่อนปี พ.ศ. ๒๔๕๓)

ครั้นเมื่อพระคุณานันทะประกาศตนว่า จะกอบกู้และปกป้องพระพุทธศาสนาจากการถูกรุกรานของศาสนาอื่น โดยใช้ปัญญาเป็นอาวุธ จึงทำให้เกิดการประลองปัญญาโต้วาทะกันขึ้นเป็นจำนวนถึง ๕ ครั้ง ในช่วงเวลา ๙ ปี ดังนี้

ครั้งที่ ๑ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๐๘ ผลที่เกิดขึ้นคือ ชาวพุทธที่เคยท้อแท้ หหมดหวัง ต่างเริ่มมีความหวังในการกอบกู้พระพุทธศาสนาขึ้นมาบ้าง และมีความเชื่อมั่นในสิ่งที่พระคุณานันทะกระทำตลอดมา

ครั้งที่ ๒ เดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๔๐๘ ผลที่เกิดขึ้นคือ ผู้ฟังทั้งสองศาสนามีจำนวนเพิ่มขึ้น เกิดการตื่นตัวและสนใจเข้าฟังการโต้วาทธรรมอย่างกว้างขวาง

ครั้งที่ ๓ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๐๙ ผลที่เกิดขึ้นคือ ศาสนาอื่นเข็ดขยาด ไม่กล้ามาต่อแยะพระคุณานันทะเป็นเวลานานถึง ๕ ปี การย่ำยีพระพุทธศาสนาในที่สาธารณะก็หมดไป แม้ว่าการโจมตีทั่วไปจะยังไม่หมดก็ตาม

ครั้งที่ ๔ เดือนมกราคม พ.ศ. ๒๔๑๔ ผลที่เกิดขึ้น คือ ผู้แทนศาสนาอื่นขัดขวางในการไต่वाทธรรม ต้องกลับไปปรับปรุงกระบวนการใหม่

ครั้งที่ ๕ เดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๔๑๖ เป็นการไต่वाทธรรมครั้งที่สำคัญและยิ่งใหญ่ที่สุด และมีผลกระทบต่อความเป็นความตายของศาสนาทั้งสองมากที่สุด การไต่वाทธรรมครั้งนี้ พระคุณานันทะเชิญมาโต้กันที่เมืองปานะดุระ โดยแบ่งเวลาสนทนาเป็น ๒ วัน รวม ๔ รอบ ผลที่เกิดขึ้น คือ ฝ่ายศาสนาอื่นพ่ายแพ้ราบคาบ ไม่กล้ามาเผชิญหน้ากับท่านอีกต่อไป และยังมีผลต่อเนื่องที่ยิ่งใหญ่ คือ

๑. มีการตีพิมพ์และแปลบทไต่वाทะเป็นภาษาอังกฤษ โดยหนังสือพิมพ์รายวัน **Times of Ceylon** และภาษาอื่นๆ อีกหลายภาษา

๒. ชาวอเมริกันคนหนึ่ง ชื่อ เฮนรี สตีล โอลคอตต์ (Henry Steel Olcott) ได้อ่านบทไต่वाทะนี้ และต่อมามีบทบาทในการผลักดันการแก้กฎหมายต่างๆ เช่น ให้อังกฤษยกเลิกกฎหมายห้ามชาวพุทธทำพิธีกรรมในวันสำคัญทางศาสนาของตน

ดังนั้นชาวพุทธจึงกลับมาทำพิธีเฉลิมฉลองวันวิสาขบูชาได้เป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. ๒๔๒๘ หลังจากว่างเว้นมายาวนาน

๓. ศาสนิกอื่นที่มาร่วมฟังการได้วาทะในครั้งนั้น บางคนถึงกับเลื่อมศรัทธาจากศาสนาของตน แล้วหันมานับถือพระพุทธศาสนาด้วยความสมัครใจ

๔. การข่มเหง เบียดเบียน ทำลายชาวพุทธก็หมดไป

ตลอดชีวิตของพระคุณานั้นทรงแปรเป็นไปเพื่อความอยู่เป็นสุขของพุทธศาสนิกชนทั้งประเทศ ทำให้ชาวพุทธไม่ตกอยู่ในอำนาจของความอยุติธรรมจากศาสนาอื่น จนถึงกับมีผู้เขียนพรรณนาโวหารเป็นภาษาสิงหลไว้ว่า

**“พระคุณนั้นทะทำให้พวกศาสนาอื่นหวาด
ผวา เหมือนนักร้องเบาเห็นพระจันทร์เต็มดวงลอย
เด่นขึ้นมา ฉะนั้น”**

หมายความว่า ปกตินักร้องเบาชอบความมืด ยิ่งมืดยิ่งชอบ จะได้ร้องเบาขโมยทรัพย์ของผู้อื่นได้ แต่นักร้องเบาจะกลัวแสงสว่าง เพราะฉะนั้นเมื่อพระจันทร์เต็มดวงขึ้นมาก็จะหวาดกลัว เพราะเกรงว่าเจ้าของทรัพย์จะเห็น

เพราะเหตุที่ท่านทำงานพระพุทธศาสนาแบบเอาชีวิตเป็นเดิมพัน ทำงานหนักโดยไม่หยุดหย่อนเลย ท่านจึงอาพาธอยู่เนืองๆ แม้แพทย์ที่เก่งที่สุดขอให้ท่านวางมือจากการงานเสียบ้าง แต่ท่านก็ไม่ได้ทำตามคำแนะนำของแพทย์ เพราะเห็นความสำคัญของงานพระพุทธศาสนามากกว่า

จนกระทั่งวันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๔๓๓ ท่านจึงมรณภาพไปด้วยอาการสงบ เหมือนดวงอาทิตย์ยามเที่ยงวันพลันดับแสงลง ด้วยสิริอายุได้ ๖๗ ปี ซึ่งนับเป็น ๖๗ ปีที่ทรงคุณค่าอย่างยิ่งต่อพระพุทธศาสนาและอนุชนรุ่นหลังตราบนิจถึงทุกวันนี้

เมื่อท่านมรณภาพแล้ว มีการสร้างอนุสาวรีย์ของท่านขึ้นที่วัดที่ปทุมตมาราม เมืองโคลัมโบ เพื่อเป็นเครื่องระลึกถึงคุณความดีของท่าน

พระคุณนันทเถระเป็นมหาปราชญ์ แม่ทัพกองทัพอธรรมที่รบชนะศึกด้วยปัญญา ชีวิตของท่านเป็นชีวิตของสมณะผู้อุทิศตนเพื่อกอบกู้พระพุทธศาสนาอย่างแท้จริง

ดังนั้น เมื่อท่านเอาชีวิตเข้าปกป้องและรักษาพระพุทธศาสนาให้ดำรงคงอยู่มาจนถึงปัจจุบันนี้ จึงเป็นหน้าที่ของพุทธบริษัท ๔ ที่จะต้องเอาท่านเป็นแบบอย่าง

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พุทธบุตรต้องเป็นหนึ่งเดียวกัน
เหมือนดวงตะวันที่มีดวงเดียว ในการที่จะบำเพ็ญสมณ
ธรรม ตั้งใจฝึกฝนอบรมตนเองและประพฤติปฏิบัติธรรม
แล้วเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในการช่วยกันเผยแผ่พระพุทธ
ศาสนาไปให้กว้างไกลทั่วโลก ร่วมมือร่วมใจสืบทอดอายุ
พระพุทธศาสนาให้ยืนยาวนานตลอดไปโดยเอาชีวิตเป็น
เดิมพัน ดังเช่น พระคุณนั้นนทเถระ ผู้ดำรงชีวิตตาม
พุทธดำรัสที่ว่า

“ชีวิตแม้เป็นอยู่ถึงร้อยปี แต่มีความเกียจคร้าน
มีความเพียรเลว หาประเสริฐไม่

บุคคลแม้มีชีวิตอยู่เพียงวันเดียว แต่มีความเพียร
มัน ชีวิตนั้นย่อมประเสริฐกว่า”

การโฆวาทะ

กติกากาโต้วาทะ

ในการโต้วาทะ ครั้งที่ ๕ ซึ่งถือเป็นครั้งสำคัญที่สุด ก่อนที่ทั้งสองฝ่ายจะเริ่มโต้วาทะกัน มีความจำเป็นจะต้อง ร่างกติกาขึ้นมาก่อน เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อย เนื่องจากมีศาสนิกทั้งสองศาสนามาร่วมฟังกันอย่างท่วมท้น ล้นหลาม ซึ่งกติกาข้อหลักๆ มีดังนี้

**๑. การโต้วาทะกันให้กระทำด้วยวาจาต่อหน้า
สาธารณชน ไม่ให้เขียนแล้วนำมาอ่าน**

**๒. ทั้งสองฝ่ายต้องส่งร่างเนื้อหาล่วงหน้า พร้อมลง
ลายมือชื่อรับรอง เพื่อแสดงจุดยืนที่ชัดเจนในเนื้อหา
สาระ และไม่มีการเบี่ยงเบนจากหลักธรรมในศาสนา
ของตนในภายหลัง**

**๓. ต้องมีหลักฐานอ้างอิงที่มาของเนื้อหา จะยกขึ้น
กล่าวมาลอยๆ ไม่ได้**

เมื่อรับทราบกติกาแล้ว ทั้งสองฝ่ายลงนามรับรอง
กติการ่วมกันก่อนวันโต้วาทะประมาณ ๑ เดือน กำหนดการ
โต้วาทะ คือ วันที่ ๒๖ และ ๒๘ เดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๖
เวลา ๐๘.๐๐-๑๐.๐๐ น. และเวลา ๑๕.๐๐-๑๗.๐๐ น.

โดยให้แต่ละฝ่ายพูดได้ครั้งละ ๑ ชั่วโมงต่อ ๑ รอบ โดยพื้นฐานแล้วทั้งสองฝ่ายนอกจากจะมีความรู้ในศาสนาของตนเองเป็นอย่างดีแล้ว ยังมีความรู้ในคัมภีร์ของอีกฝ่ายหนึ่งพอสมควร ทำให้การโต้วาทีครั้งนี้เผ็ดร้อนถึงพริกถึงขิงยิ่งนัก

ประเด็นที่ทั้งสองฝ่ายนำมาหักล้างกันในครั้งนี้ นับว่าเป็นสิ่งที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง ไม่แต่เฉพาะสำหรับชาวพุทธเท่านั้น แต่เป็นความรู้ที่สำคัญต่อมวลมนุษยทุกๆ คน ไม่ว่าบุคคลนั้นจะนับถือศาสนาใดก็ตาม

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างหัวข้ออภิปรายบางประเด็นที่ยกมาพอสังเขป

หัวข้ออภิปราย :

พระเวสสันดรกับการบริจาคบุตรธิดาและภรรยา

ฝ่ายตรงข้ามกับพระคุณานั้นทะเลเปิดประเด็นว่า การที่พระเวสสันดรทรงบริจาคพระชายา พระโอรสและพระธิดานั้น เป็นการกระทำที่โหดร้ายมาก ธรรมดาแล้วภรรยา ถือได้ว่าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับสามี ลูกเปรียบประดุจสร้อยทองคล้องใจของพ่อแม่ การทอดทิ้งบุตรภรรยานั้นสมควรได้รับการตำหนิติเตียน ได้รับการประณามจากสังคม และยังเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายอีกด้วย

พระคุณนั้นทะเลชี้แจงประเด็นนี้อย่างสุขุม ลุ่มลึก และนุ่มนวลว่า การบำเพ็ญบารมีเพื่อที่จะบรรลุอนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณได้นั้น พระองค์จะต้องเอาชนะความโลภและความยึดมั่นถือมั่นของพระองค์ให้ได้

ความโลภสามารถเอาชนะได้ด้วยทานบารมีเท่านั้น ถ้าหากพระองค์ไม่ยอมเสียสละจนถึงที่สุดให้จงได้ แม้ถึงขั้นการสละพระชายา พระโอรส หรือพระธิดาก็ตาม ก็จะไม่

สามารถเอาชนะความโลภและความยึดมั่นถือมั่นของ
พระองค์เองได้ และถ้าผ่านการทดสอบขั้นนี้ไม่ได้ ก็ไม่
สามารถบรรลุพุทธภูมิอันเป็นสถานะอันสูงสุดได้เช่นกัน
พระเวสสันดรจึงทรงตัดสินพระทัยบริจาคบุตรธิดาให้แก่
ชูชก แต่การบริจาคให้เช่นนั้นกลับเป็นผลดีแก่พระโอรสและ
พระธิดาเอง คือ แทนที่จะต้องทนลำบากอยู่ในป่าเขากับพระ
บิดา แต่ทำไมไม่นานนักก็จะได้กลับไปอยู่กับพระอัยยิกา (ปู่)
ในพระราชวังตามเดิม

ส่วนพระนางมัทรีนั้นเมื่อทำวสัฏกเทวราชรับบริจาค
ไปแล้วก็ถวายคืนแก่พระเวสสันดร ณ ที่นั้น ไม่ได้หวังจะนำ
ไปเป็นภรรยาจริงๆ โดยนัยนี้ทานบารมีของพระเวสสันดร
จึงสำเร็จบริบูรณ์อย่างเต็มที่ โดยที่พระชายาก็ไม่ได้ตกไป
เป็นภรรยาของบุคคลอื่น

อีกประการหนึ่ง เราต้องดูว่า ตอนสุดท้ายท่านได้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า หมดกิเลสอาสวะ พระนางมัทริกีก่เกิดเป็นพระนางพิมพา ได้รับประโยชน์จากการบรรลุอนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณ เป็นพระอรหันตเถรี พระราหุลก็บรรลุเป็นพระอรหันต์ พระอุบลวรรณาเถรีก็ได้เป็นพระอรหันตเถรี หมายความว่าในที่สุดภพชาติสุดท้ายทุกคนต่างได้รับประโยชน์ ส่วนในระหว่างการสร้างบารมีจะอย่างไรนั้น ถือว่าเป็นวิธีการ แต่ตอนสุดท้ายทุกคนบรรลุเป้าหมายปลายทางของชีวิต คือได้บรรลุมรรคผลนิพพาน

อย่าลืมว่า ในชาติที่เกิดเป็นพระเวสสันดรนั้น ท่านมุ่งพระโพธิญาณ ซึ่งประโยชน์ใหญ่จะเกิดขึ้นแก่พระองค์และชาวโลก รวมทั้งเทวดาอีกมากมายนับไม่ถ้วน ท่านจึงตัดสินใจเดินไปที่สระบัว ซึ่งขณะนั้นกัณหาและชาลีแอบซ่อนอยู่ แล้วพูดโดยไม่ได้ขู่เข็ญลูกทั้งสองเลย แต่พูดด้วยจิตที่เป็นกุศลว่า

“ลูกกัณหา ชาลี ช่วยมาเป็นสำเภาทองให้พ่อสักหน้อยเถิด เพื่อที่พ่อจะได้เข้าไปถึงฝั่งพระนิพพาน ถึงตรงนั้นแล้วพ่อจะได้มาทำประโยชน์อันยิ่งใหญ่ให้แก่มนุษย์และเทวดา ลูกทั้งสองก็จะได้ประโยชน์อันนี้ด้วย เรามาสร้างบารมีร่วมกันเถิด

“พ่อจะทำหน้าที่ของผู้ให้ ลูกก็ทำหน้าที่ของลูก ให้
ร่วมบุญกับพ่อ คือเป็นผู้ให้เช่นเดียวกัน ให้เขาเอาตัวของ
ลูกไป เขาจะเอาไปทำอะไรก็แล้วแต่ ไปรับใช้เขานะ เพราะ
ว่าเราไม่ใช่ว่าไม่เคยสร้างบารมีกันมาอย่างนี้ เราให้กันมา
ตั้งมากมายแล้ว ให้อีกสักครั้งทำไมจะไม่ได้

“และอีกประการหนึ่ง ทางที่จะไปนั้นผ่านเมืองที่ปู่
ของเจ้าอยู่ พ่อจะตั้งค่าตัวของลูกทั้งสองเอาไว้สำหรับเป็น
ค่าไถ่ตัว ชูชกเขาขาดแคลนเงิน เขาไม่มีเงินไปจ้างใครให้
มาเป็นลูกจ้าง เขาถึงมาขอลูก แต่จริงๆ แล้วเขาต้องการ
เงิน เขาไม่ต้องการลูกหรือก ลูกอยู่ในปากกับพ่อแม่จะอบอุ่น
แต่ก็ลำบาก ไปอยู่กับปู่ดีกว่า ลูกจะได้มีโอกาสกราบทูล
เสด็จปู่ให้ทราบว่ ตอนนี้พ่อเป็นอย่างไบบ้าง เมื่อปู่เข้าใจ
ก็จะได้ประชุมชาวเมืองเพื่อให้โอกาสพ่อกลับเมืองได้ ลูกก็
เหมือนเป็นทวดด้วย เพราะฉะนั้นไปเถิดนะลูกนะ”

ท่านพุดอย่างนี้กับกัณหาและซาสี ไม่ได้มีการขู่เข็ญ
เลย เมื่อลูกทั้งสองได้ฟังแล้วกลับรู้สึกปลื้มใจว่า เราจะได้
เป็นลำภาทองเพื่อไปกราบทูลเสด็จปู่ให้ทราบ ท่านจะได้
หารือกับชาวเมืองที่ขับไล่พ่อออกมา ชาวเมืองสงสารก็จะ
ได้รับพ่อกลับไป ดังนั้นจึงเป็นคำพูดที่ไม่โหดร้ายเลย

กับพระนางมัทรีก็เช่นเดียวกัน ท่านพูดยกใจว่า “ถ้าหากเราอยู่ร่วมกันอย่างนี้ เราก็จะลำบากกันไปทุกชาติ เหมือนชาติที่ผ่านมาเราก็ลำบาก เราไปพระนิพพานกันเถิด เมื่อจะไปก็ต้องสั่งสมบุญกันให้มากๆ นี่เป็นโอกาสสุดท้าย ที่เราจะได้สร้างบารมีกันขนาดนี้ เราช่วยบุญกันเถิดนะ ให้โอกาสที่เพื่อที่จะได้สร้างบารมีให้บรรลุนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณ สองเราจะได้บุญด้วยกัน พอถึงตรงนั้นเราจะได้บรรลุมรรคผลนิพพานไปด้วยกัน” ท่านพูดคุยกแต่ในสิ่งที่ดีๆ เช่นนี้

พระนางมัทรีเองก็เข้าใจและชื่นอกชื่นใจว่า ตนจะได้เป็นลำเภาทองเช่นเดียวกัน และความจริงแล้วพระอินทร์ก็ไม่ได้รับพระนางไปเป็นภรรยา ในที่สุดก็ส่งพระนางคืนพระเวสสันดร เพราะฉะนั้นพระเวสสันดรท่านไม่ได้บังคับพระนางมัทรี กัณหาและชาลีเลย ทั้งไม่ได้เป็นการโหดร้าย แต่เป็นความสมัครใจกันทั้งครอบครัว เพราะท่านพูดให้เข้าใจด้วยเหตุและผล

อีกประการหนึ่ง การบริจาคนุตตรภรรยานั้นเป็นธรรมเนียมของบรมโพธิสัตว์ เพราะผู้ที่จะตรัสรู้จนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณนั้น หากผูกพันต่อสิ่งใดแม้เพียงนิดเดียวก็จะไปสู่อายตนิพพานไม่ได้ ทำพระนิพพานให้แจ้งไม่ได้ เพราะฉะนั้นใจจะต้องไม่ผูกพันกับสิ่งใดเลยจึงจะบรรลุมรรคผลนิพพานได้

ประเด็นที่ทั้งสองฝ่ายนำมากล่าวหักล้างกันนั้น นับเป็นสิ่งที่มิประโยชน์อย่างยิ่ง ไม่ได้เป็นประโยชน์เฉพาะสำหรับชาวพุทธเท่านั้น แต่เป็นความรู้ที่สำคัญต่อมนุษย์ทุกๆ คน ไม่ว่าคนคนนั้นจะนับถือศาสนาใดก็ตาม

อย่าลืมว่า พระพุทธศาสนาไม่ได้มีไว้สำหรับแข่งกับศาสนาอื่น แต่มีไว้สำหรับสอนชาวโลกในเรื่องความจริงของชีวิต โดยเฉพาะเรื่องกฎแห่งกรรม ซึ่งไม่มีสอนในศาสนาใดๆ สอนเพื่อบำบัดทุกข์บำรุงสุขอย่างแท้จริง ตั้งแต่มาราเวจนกระทั่งถึงผู้ปรารถนาจะทำพระนิพพานให้แจ้ง สอนหมดทุกระดับให้แก่ทุกๆ คนในโลกนี้

เรารักษาพระพุทธศาสนาไว้ ไม่ใช่เพื่อจะแข่งกับศาสนาอื่น เพราะคู่แข่งที่แท้จริงของเราคือเวลา และศัตรูที่แท้จริงคือพญามารที่ส่งกิเลสอาสวะมาบังคับบัญชามนุษย์ ดังนั้น ศาสนาอื่นหรือใครๆ ก็ไม่ใช่ศัตรู ไม่ใช่คู่แข่ง ที่พระคุณานันทะได้วาทะด้วยนั้น ท่านพูดด้วยจิตที่ประกอบไปด้วยเมตตา เหมือนหมอรักษาไข้คนป่วยที่มีอาการแพ้ด้วยพิษไข้อย่างไรก็รักษากันไปตามอาการอย่างนั้น

หัวข้ออภิปราย :

พระสัพพัญญุตญาณไม่มีจริง

ฝ่ายตรงข้ามกับพระคุณานันทะยกประเด็นว่า พระสัพพัญญุตญาณไม่มีจริง และพระพุทธเจ้าไม่มีทิพยญาณ โดยยกหลักฐานจากพระไตรปิฎกที่ปรากฏใน คัมภีร์มหาวรรคว่า^๑ หลังจากตรัสรู้แล้ว พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงห่อพระทัยที่จะแสดงธรรม

เนื่องจากธรรมะเป็นเรื่องลึกซึ้ง ยากที่ใครๆ จะเข้าใจตามได้ จนกระทั่งพรหมมากราบอาราธนาว่า คนที่สามารถฟังธรรมของพระองค์แล้วตรงตามได้นั้นมีอยู่ จึงทำให้พระองค์มีกำลังใจที่จะแสดงธรรม

ต่อมาเทวดากราบทูลพระองค์ว่า ท่านอาฬารดาบสและอุทกดาบสได้ลี้ภัยไปแล้วทั้งคู่ ทั้งหมดนี้หมายความว่า พระองค์ไม่มีทิพยญาณแต่อย่างใด และหากว่าพระสัพพัญญุตญาณที่พระองค์ทรงมีนั้น มีสภาพตื่นขึ้นเพียงเท่านั้นไซ้ ใครๆ ก็มีสัพพัญญุตญาณกันได้ทุกคน

๑. พระวินัยปิฎก มหาวรรค และอรรถกถา เล่ม ๖ หน้า ๒๙-๔๐.

พระคุณนั้นทะได้ประเด็นนี้กลับไปว่า

เรื่องนี้ ท่านเคยชี้แจงและตีพิมพ์ในเอกสารไปแล้ว ว่าพระลัทธิปัญญุตญาณนั้นไม่ได้หมายความว่า พระพุทธเจ้า ทรงมีญาณหยั่งรู้ทุกสิ่งอยู่ตลอดเวลา แต่ว่าจะเป็นไปตาม พุทธประสงค์ หมายความว่า หากพระองค์ทรงสอดซ้าย พุทธญาณเพื่อหยั่งรู้เรื่องราวแล้ว พระองค์ก็จะทรงทราบ สิ่งที่ทรงมุ่งประสงค์ได้ เปรียบเสมือนคนเราที่มีดวงตาอยู่ แต่ถ้าไม่ได้ลืมตาขึ้นดูก็ย่อมมองไม่เห็นสิ่งต่างๆ เป็น ธรรมดา ในกรณีนี้ เราไม่อาจจะดำนิเขาได้ว่า เขาไม่มีตา หรือว่าตามองไม่เห็น ดวงตานั้นมีอยู่ เมื่อเราอยากดูก็ลืมตา ดูจึงจะเห็น แล้วก็เห็นได้ทีละอย่าง

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้เองว่า **พระองค์ไม่ได้เป็นพระสัพพัญญุตตลอดเวลา แต่ว่าเมื่อปรารถนาอยากจะดูตอนไหนก็จะเห็นตอนนั้น**

เมื่อตรัสรู้แล้ว พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงมีเพียงพุทธดำริถึงผู้ที่จะไปแสดงธรรมโปรด แต่ว่ายังไม่ได้ทรงเล็งดูด้วยทิพยญาณ ซึ่งเทวดาก็ทราบถึงพุทธดำรินั้น จึงมากราบทูลอาราธนา เมื่อพระองค์ทรงเล็งดูด้วยทิพยญาณ ก็ทรงหยั่งรู้ภพภูมิที่ดาบสทั้งสองไปเกิด ซึ่งตรงนี้เทวดาไม่รู้ว่า ท่านทั้งสองไปเป็นอรุปรพหมอยู่ในอรุปรพแล้ว

ส่วนประเด็นเรื่องทรงท้อพระทัยนั้น ความจริงแล้ว **ความท้อพระทัยไม่มีในพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพราะพระองค์ทรงมีกำลังใจเต็มเปี่ยมในการโปรดสรรพสัตว์ทั้งหลาย**

เพียงแต่เวลานั้นพระองค์กำลังอยู่ในดำริ เมื่อตรวจตราดูธรรมะที่พระองค์ตรัสรู้ ก็พบว่าเป็นสิ่งที่ลึกซึ้งยากที่จะสอนใครให้เข้าใจได้ เพราะสัตว์โลกมีความอยาก อยากได้ออยากมี อยากเป็น คั่นกับความอยาก ไม่มีการหยุด ไปพูดเรื่องการหยุดให้กับคนที่มี ความอยาก จึงยากที่จะเข้าใจได้

ทั้งหมดนี้ พระองค์กำลังอยู่ในชั้นรำพึงเท่านั้น มิได้
ทรงท้อพระทัยที่จะแสดงธรรมจนพรหมต้องมากราบ
อาราธนา แต่เป็นธรรมเนียมว่า พรหมจะต้องมาอาราธนา
พรหมก็ปฏิบัติตามธรรมเนียม และไม่ว่าพระพุทธเจ้าที่
พระองค์ลงมาตรัสรู้ก็ตาม ท่านก็จะดำริอย่างนี้ แล้วพรหม
ก็มาตามธรรมเนียมอย่างนี้

หัวข้ออภิปราย :

การเข้าถึงพระรัตนตรัยว่าเป็นที่พึ่ง
เป็นสิ่งโง่เขลา

ประเด็นนี้ ผู้บรรยายฝ่ายตรงข้ามของ
พระคุณนันทะกล่าวว่า

พระรัตนตรัยไม่มีความพิเศษอะไรเลย การเข้าถึง
พระรัตนตรัยว่าเป็นที่พึ่งนั้นเป็นสิ่งโง่เขลา

การถึงพระพุทธเจ้าที่ปรินิพพานไปแล้วว่าเป็นที่พึ่ง
ถือเป็นเรื่องไร้ประโยชน์ แสงอาทิตย์ย่อมปรากฏไม่ได้หาก
ปราศจากดวงอาทิตย์ ฉะนั้นใด พระพุทธองค์เมื่อปรินิพพาน
เท่ากับพระองค์ได้สูญสิ้นไปแล้ว ที่พึ่งคือพระพุทธเจ้า
จะมีได้อย่างไร ฉะนั้น

พระธรรม คือ หนังสือที่มีผู้เขียนเขียนกันขึ้นมา
หนังสือเหล่านั้นต่างหากที่ต้องมีท่านเป็นที่พึ่ง พวกท่านต้อง
ดูแลรักษา เก็บเอาไว้ไม่ให้สูญหายหรือถูกทำลาย ท่านจะ
พึ่งพิงหนังสือได้อย่างไร มีแต่หนังสือต่างหากต้องพึ่งมนุษย์
เพื่อให้ดูแลรักษา

ส่วนการยึดถือพระสงฆ์นั้น พระสงฆ์ผู้เป็นคนบาป
หนาแน่นไปด้วยกิเลส เช่น ความโลภ ความโกรธ ความหลง
แต่ยังถือตัวว่าเป็นสภาวะที่พึง สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นความโง่
เขลา งมงาย เป็นการยึดถือคนตาบอดนำทางโดยแท้

การที่ฝ่ายตรงข้ามกล่าวเช่นนี้ก็เพื่อจะพูดให้พระ
คุณนั้นทะโกรธ เป็นการทดสอบอารมณ์ เพราะท่านเป็น
พระสงฆ์ เมื่อโดนทดสอบอารมณ์อย่างนี้ ท่านก็ไม่โกรธ
ไม่มีความขุ่นมัวเลย เพราะความขุ่นมัวจะเอาไปใช้ได้วาทะ
ไม่ได้ ต้องสู้กันด้วยปัญญา ไม่ใช่สู้กันด้วยกิเลส

ในเบื้องต้น **พระคุณานันทะ**ชี้แจงเรื่องที่ฝ่ายตรงข้ามอ้างว่า พระพุทธเจ้าปรินิพพานไปแล้ว ไม่สามารถเป็นที่พึ่งได้ ท่านได้แสดงเรื่องนิพพาน ๓ ประเภท ได้แก่

๑. กิเลสนิพพาน คือ การดับกิเลสตัณหาของพระองค์ในวันตรัสรู้ ถือเป็นนิพพานอย่างหนึ่ง

๒. ชันธนิพพาน คือ การดับเบญจขันธ์ (ตาย) สู่อนุภาติเสสนิพพาน เมื่อทรงมีพระชนมายุ ๘๐ พรรษา ณ เมืองกุสินารา

๓. ธาตุนิพพาน หมายถึง การที่พระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้าทั้งหมดเสด็จมารวมกัน ณ โคนต้นโพธิ์ที่ทรงตรัสรู้ แล้วทรงปาฏิหาริย์ด้วยพุทธานุภาพบังเกิดเป็นองค์พระพุทธเจ้าดุจยังทรงพระชนม์อยู่ในวาระนั้นรูปเนรมิตของพระองค์จะแสดงธรรมโปรดเหล่าเทวดาในอนันตโลกธาตุ และแล้วในที่สุดก็ถึงแก่อันตรธานหายไปด้วยพุทธานุภาพนั่นเอง เหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นในเวลาครบ ๕,๐๐๐ ปี หลังชันธนิพพาน ถ้านับจากปัจจุบันคงยังเหลืออีกประมาณ ๒,๕๐๐ ปี

กว่าจะถึงวันนั้น พระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้ายังคงดำรงอยู่ จึงไม่ถือว่าการปรินิพพานของพระองค์จะสมบูรณ์หรือสิ้นสุดไปเลยเสียทีเดียว ดังนั้นที่ฝ่ายตรงข้าม

กล่าวว่า ณ กาลบัดนี้ พระพุทธเจ้าหาได้ทรงดำรงอยู่ไม่ นั่นจึงไม่เป็นความจริง แม้ในปัจจุบันผู้มีจิตศรัทธาปรารถนาจะกราบไหว้บูชาพระพุทธเจ้า เมื่อได้บูชาพระเจดีย์ที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุอยู่ ย่อมได้รับอานิสงส์ดุจเดียวกันกับการกราบไหว้บูชาพระพุทธเจ้า ยิ่งไปกว่านั้น เมื่อยังมีผู้รำลึกถึงพระคุณของพระพุทธองค์อยู่ตราบไต่ พระคุณของพระพุทธองค์ยังดำรงอยู่ตราบนั้น การรำลึกถึงพระพุทธเจ้าย่อมนำความสุขมาสู่จิตใจ ทำให้เกิดศรัทธาในการทำคุณงามความดี และเป็นกำลังใจในการสร้างบุญบารมีให้ยิ่งๆ ขึ้นไป นี่เป็นส่วนหนึ่งของประโยชน์แห่งการถึงพระพุทธเจ้าว่าเป็นสรณะที่พึ่ง

พระลัมมาสัมพุทธเจ้า แม้จะดับขันธปรินิพพานไปแล้ว แต่ก็เป็นการดับของกิเลสและขันธ ส่วนพระบรมสารีริกธาตุนั้นยังทรงดำรงอยู่ เสมือนเป็นตัวแทนของพระองค์

ถ้าหากว่า ศาสดาของศาสนาใดถึงแก่กรรมลง ศาสนานั้นหมดคุณค่าพึ่งพามีได้ ก็หมายความว่า ทุกๆ ศาสนาขณะนี้ มีศาสดาที่ไร้ความหมาย ไม่ควรระลึกถึงเลยอย่างนั้นหรือ

นอกจากนี้ยังกล่าวว่า ที่ว่าพระพุทธองค์ทรงดับ
ขันธปรินิพพานดับสูญไปแล้ว เป็นที่ฟังไม่ได้นั้น เป็นคำ
กล่าวของผู้ไม่รู้

บุคคลใดก็ตามหากได้ปฏิบัติสมาธิอย่างถูกวิธี
มีความเพียรสม่ำเสมอไม่ขาดสาย จะเข้าถึงพระสัมมาสัม
พุทธเจ้านับพระองค์ไม่ถ้วน และสามารถถึงท่านว่าเป็นที่ฟัง
อย่างแท้จริง ดังมีพยานบุคคลมากมายนับตั้งแต่สมัย
พุทธกาลจนถึงปัจจุบันนี้

ในส่วนพระธรรม ในเบื้องต้น พระธรรมอาจจะเป็น
หนังสือตามที่ถูกพุทธต่างศาสนาเข้าใจ แต่พระธรรมสำหรับ
ชาวพุทธแล้ว หมายถึง คำสอนที่มีเอาไว้ให้ปฏิบัติ บุคคลที่
ปฏิบัติตามพระธรรม คือ ปฏิบัติตามคำสอนของพระสัมมา
สัมพุทธเจ้า พระธรรมย่อมคุ้มครองผู้ประพฤติธรรมนั้น
คือสามารถเป็นที่พึ่งอันแท้จริง

อีกประการหนึ่ง การถึงพระธรรมเป็นที่พื่อนั้น หมายถึง
เอาโลกุตตรธรรม ๙ ประการ (มรรค ๔ ผล ๕ นิพพาน ๑)
เป็นที่สุด มิได้มีความหมายตื่นเขินดังที่ผู้พูดจากศาสนาอื่น
เข้าใจ พระธรรมไม่ใช่เป็นแค่หนังสือหรือตัวหนังสือ แต่เป็น
ความรู้ในนั้นที่ทำให้ผู้ที่ได้ศึกษา ได้ปฏิบัติ เกิดประสบการณ์

ภายใน ได้เข้าถึงธรรมอย่าง queพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรง
เข้าถึงนั่นเอง พระธรรมจึงเป็นที่พึ่งภายในที่แท้จริงของ
บุคคลนั้น

ส่วนพระสงฆ์ในพระพุทธศาสนาเมืองค์ประกอบ
สมบูรณ์อยู่ในตัวแล้ว กล่าวคือมีพระพุทธเจ้าผู้ทรงค้นพบ
พระธรรม และมีพระสงฆ์เป็นผู้สืบทอดพระธรรมอย่างไม
ขาดสาย แต่ผู้หลุดจากศาสนาอื่น นอกจากเป็นผู้ที่มองโลก
ผิดไปจากความเป็นจริงแล้ว ยังมองโลกในแง่ร้ายอีกด้วย

พระคุณานันทะยังกล่าวเสริมอีกว่า พระสงฆ์ใน
พระพุทธศาสนา มี ๒ ประเภท คือ อริยสงฆ์และสมมติสงฆ์

การถึงพระสงฆ์ว่าเป็นที่พึ่งนั้น หมายถึงเอาพระอริย
สงฆ์เป็นหลัก ความศรัทธาเลื่อมใสในพระอริยบุคคลเช่นนั้น
ก็ดี การกราบไหว้บูชาท่านก็ดี นับเป็นทางมาแห่งบุญกุศล
เพราะพระอริยสงฆ์เป็นเนื้อนาบุญที่แท้จริง

คำว่า “เนื้อนาบุญ” เป็นสิ่งที่ไม่มีในศาสนาของฝ่าย
ตรงข้ามและแม้ศาสนาอื่น ในขณะที่สมมติสงฆ์แม้ยังไม่
หมดกิเลสก็กำลังทำกิเลสให้เบาบางลง เพราะฉะนั้นพระ
สงฆ์จึงเป็นที่พึ่งทั้งในฐานะที่เป็นเนื้อนาบุญและเป็นแหล่ง
แห่งความรู้ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าด้วย

หัวข้ออภิปราย :

การปรินิพพานของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ฝ่ายตรงข้าม พระคุณานั้นทะได้อภิปรายโจมตีว่า พระพุทธเจ้าทรงปรินิพพานเยี่ยงคนอนาถา โดยมีเนื้อหาการอภิปรายว่า การปรินิพพานของพระสัมมาสัมพุทธเจ้านั้น พระองค์ทรงอาพาธเป็นโรคท้องร่วงอย่างหนัก หลังจากเสวยเนื้อสุกรอ่อนที่ดาบสจุนทะทำมาถวาย แล้วบังเกิดทุกข์เวทนาอย่างรุนแรง

ในระหว่างทางไปเมืองกุสินารา ทรงเป็นลมและล้มลงหลายครั้ง แล้วต้องทรงดื่มน้ำจากแม่น้ำสายเล็กๆ สายหนึ่ง ทั้งนี้ทั้งนั้นไม่ปรากฏเลยว่าพระองค์ได้ทรงใช้อิทธิฤทธิ์ใดๆ ทั้งไม่ปรากฏเลยว่า มีเหล่าพรหมหรือเทวดาลงมาถวายการดูแลแต่อย่างใด จึงเห็นได้ชัดว่า เรื่องพุทธาบุภาพเป็นถ้อยคำที่เชื่อถือไม่ได้ จะหลอกลวงได้ก็แต่คนโง่เขลาเท่านั้น ในที่สุดก็ทรงปรินิพพานเช่นเดียวกันกับคนอนาถาคนหนึ่งเท่านั้น นี่เป็นสิ่งที่ฝ่ายตรงข้ามกล่าวโจมตี

พระคุณานันทะ ฟังแล้วก็ไม่ได้แสดงความ
หึงหวงใดอะไร ใจท่านเบิกบาน มองดูคู่สนทนาเหมือนผู้ใหญ่
มองเด็กอย่างนั้น แล้วก็ชี้แจงว่า

พระพุทธองค์ทรงปรินิพพานตามที่พระองค์ทรง
กำหนดเอาไว้ล่วงหน้าว่า อีก ๓ เดือน เราจะปรินิพพานที่
เมืองกุสินารา^๑ คือ ทรงรู้ล่วงหน้าแล้ว ไม่ใช่อาพาธอย่าง
กะทันหัน

พระคุณานันทะ กล่าวแก้ไขรายละเอียดที่ไม่รอบคอบ
ของฝ่ายศาสนาอื่นว่า นายจุนทะไม่ใช่ดาบสตามที่ฝ่ายตรง
ข้ามกล่าวว่า พระองค์เสวยเนื้อสุกรอ่อนที่ดาบสจุนทะนำมา

๑ มหาปรินิพพานสูตร พระสูตรและอรรถกถาแปล ที่มณิกาย มหาวรรค เล่ม ๑๓ หน้า
๓๑๘-๓๑๙

ถวาย แต่ความจริงทางประวัติศาสตร์บันทึกว่า นายจุนทะ เป็นบุตรของนายช่างทอง ส่วนสุกรมัททวะ^๑ หรือเนื้อสุกร่อนั้น ท่านกล่าวว่า อาจจะเป็นเห็ดชนิดหนึ่งก็ได้

การที่พระพุทธองค์ทรงปรินิพพานในวันนั้นก็เกินไปตามพระพุทธกำหนด เมื่อทรงปลงอายุสังขารแล้ว คือ มีพระประสงค์จะปรินิพพานในวันนั้นอยู่แล้ว วันเวลาสถานที่ที่จะเสด็จปรินิพพานนั้น พระองค์ทรงประกาศล่วงหน้าไว้แล้วถึง ๓ เดือน ดังนั้นไม่ว่าจะเสวยอะไรก็ตาม หรือจะแสดงฤทธิ์หรือไม่ก็ตาม ก็จะต้องเสด็จดับขันธในวันนั้นนั่นเอง

ในเมื่อวันนั้นพระองค์ต้องเสด็จดับขันธอยู่แล้ว จะทรงแสดงอิทธิฤทธิ์เพื่ออะไร หรือใครจะมาช่วยเหลืออย่างไร ก็ต้องเสด็จดับขันธอยู่นั่นเอง ดังนั้นพระลัมมาสัมพุทธเจ้าจึงไม่ได้ทรงปรินิพพานเพราะเสวยสุกรมัททวะ ที่ถูกควรจะพูดเสียใหม่ว่า พระลัมมาสัมพุทธเจ้าเสวยสุกรมัททวะในวันปรินิพพาน

๑. สุกรมัททวะ (อ่านว่า สุกระมัดทะวะ) คือ อาหารประเภทใดนั้นยังไม่มีข้อสรุปที่ชัดเจน แต่พอจับประเด็นความตามที่พระอรกถาจารย์ให้ความเห็นสันนิษฐานไว้ ดังนี้

๑. สุกรมัททวนฺติ สุกรสุส มุทุสินฺทุ ปวตฺตมสํ หมายถึง เนื้อสุกรทั่วไปที่อ่อนนุ่ม
๒. สุกรเหิ มทุทิตฺวสฺสโร หมายถึง หน่อไม้ชนิดหนึ่งที่สุกรแทะ墩
๓. สุกรเหิ มทุทิตฺปเส ชาต อหิณฺตตํ หมายถึง เห็ดชนิดหนึ่งที่เกิดในถิ่นที่สุกรแทะ墩
๔. สุกรมัททวํ นาม เอกํ รสายนํ หมายถึง รสอาหารชนิดหนึ่งชื่อว่า สุกรมัททวะ

(พ.อุ.อ. ๗๕/๔๒๗)

นอกจากนี้ ยังมีข้อสังเกตอีกอย่างหนึ่ง ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ก่อนที่จะเสด็จดับขันธนั่น พระองค์ยังได้ตรัสถามเหล่าพระสาวกว่า ใครสงสัยธรรมะข้อใดใน ๘๔,๐๐๐ ธรรมะชั้นให้ถามได้ทั้งหมด พระองค์จะตอบทุกข้อ แต่ก็ไม่มีใครสงสัย ไม่ใช่ว่าเกรงใจ แต่เพราะว่าพระองค์ทรงสั่งสอนจนกระทั่งพระสาวกเข้าใจธรรมะอย่างแจ่มแจ้งแล้ว

จนกระทั่งในช่วงสุดท้ายมีผู้เข้าไปกราบทูลถาม คือ ท่านสุภัททะ พระองค์ก็ยังมีพระมหากรุณาตรัสสอนท่านสุภัททะจนได้บรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์ เป็นศิษย์คนสุดท้ายก่อนที่พระองค์จะเสด็จดับขันธปรินิพพาน

พระองค์ทรงเป็นบรมครูที่สง่างามยากที่จะมีใครคนใดในโลกที่สอนให้ศิษย์บรรลุมรรคผลนิพพานได้อย่างพระองค์ เมื่อตรัสสอนท่านสุภัททะแล้ว พระองค์ยังทรงให้โอวาทสุดท้ายแก่เหล่าพุทธบริษัทว่า

**“สังฆาทถะหยาหิมาหะเสียมปิเยธัมมา
ตถะหยาหิมาหะเสียมปิเยธัมมา”**

เป็นปัจฉิมโอวาทอันทรงคุณค่ามาถึงปัจจุบันนี้

ในขณะสุดท้ายของพระชนม์ชีพ พระอนุรุธระผู้มีความดีที่ยังสวดสวดด้วยทิพยจักขุของท่าน ถึงการดับขันธปรินิพพานของพระพุทธองค์ การปรินิพพานของพระองค์อยู่ในสายตาของผู้ที่เป็นเลิศในทางทิพยจักขุ ซึ่งสามารถยืนยันได้ว่า ขณะนี้พระองค์ทรงเข้าฌานต่างๆ เข้าสมาบัติไม่ซ้ำสมาบัติไปเรื่อยๆ จนกระทั่งถูกส่วนตกศูนย์เข้าสู่อายตนิพพาน

พระคุณนันทะได้กอบกู้พระพุทธศาสนาในศรีลังกาให้กลับคืนมาอีกครั้ง นับเป็นเรื่องที่ไม่ธรรมดาเลย อันที่จริงความคิดของท่านที่จะปกป้องพระพุทธศาสนามีมาตั้งแต่ในวัยเด็กแล้ว ท่านคิดว่า ท่านเป็นลูกพญานกอินทรี ไม่ได้คิดว่า เป็นลูกไก่เหมือนเด็กทั่วๆ ไป

เมื่อบวชเป็นสามเณรตั้งแต่อายุ ๑๒ ขวบ ท่านก็คิดใหญ่ เป็นผู้ใหญ่ในร่างเด็ก ถึงแม้ตัวเล็กแต่ก็มีพลังอย่างมหาศาลที่จะต่อสู้เพื่อปกป้องสิ่งที่ตั้งงามเอาไว้ให้เป็นประโยชน์ต่อมวลมนุษย์และเทวดาทั้งหลาย

สามเณรเป็นผู้ได้โอกาส ไม่ใช่ผู้ด้อยโอกาส เมื่อบวชเป็นสามเณรแล้ว ควรจะมีความคิดอย่างท่านคุณนันทะ ผู้เป็นวีรบุรุษแห่งกองทัพธรรม คือรักชีวิตการเป็นสามเณร มีความรู้สึกหวงแหนพระพุทธศาสนา ต้องปกป้องและรักษา

คำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเอาไว้ให้เป็นประโยชน์ต่อ
มวลมนุษย์และเทวดาให้ได้

ต้องฝึกกันตั้งแต่เป็นสามเณรอย่างนี้ เพราะต่อไป
เมื่อเป็นพระภิกษุแล้วก็ต้องรับภารกิจอันยิ่งใหญ่ในการ
ดำรงรักษาพระพุทธศาสนาสืบต่อไป

สามเณรต้องฝึกฝนตนเองให้ดี เริ่มต้นง่าย ๆ โดยฝึก
เป็นนักคิดอย่างนี้ สมมติว่า ตั้งโจทย์เกี่ยวกับคำว่า “บุญ”
สามเณรก็ลองสมมติตัวเองเป็นญาติโยมที่อยากทราบความ
หมายของคำว่าบุญ จากนั้นก็ตั้งคำถามขึ้นมาสักร้อยข้อ อย่า
ให้ซ้ำกัน เช่น บุญคืออะไร อยู่ตรงไหน มีวัตถุประสงค
อย่างไร เป็นต้น อาจจะแบ่งกลุ่มกันไปศึกษา ระดมปัญญา
แล้วก็รวบรวมคำถามเอาไว้ และสมมติว่า เราเป็นสามเณร
คุณานันทะ ถ้าจะให้ตอบคำถามร้อยข้อที่ไม่ซ้ำกัน เราจะ
ตอบอย่างไรได้บ้าง

ฝึกอย่างนี้ไปเรื่อยๆ อย่าไปเรียนแบบหนึ่งบอกหนึ่ง
เป็นสอง แต่ควรจะเรียนว่าทำอะไรถึงจะได้สอง ถ้าหนึ่ง
บอกหนึ่งเป็นสองจะคิดได้เพียงวิธีเดียว แต่ถ้าคิดว่าทำ
อย่างไรจึงจะได้สอง จะมีวิธีคิดเป็นล้านๆ วิธี เช่น สีสบสอง,
ห้าลบสาม, หกลบสี่ จนกระทั่งล้านสองลบหนึ่งล้าน พันล้าน
สองลบพันล้าน อย่างนี้เป็นต้น

แล้วเรานำวิธีคิดอย่างนี้มาประยุกต์ใช้กับหัวข้อธรรมะ เรื่องบุญ บาป ทาน ศีล ภาวนา แต่ละหัวข้อ เราตั้งคำถามสักร้อยคำถามที่ไม่ซ้ำกัน แล้วรวบรวมคัดแต่คำถามที่น่าสนใจ แล้วมาช่วยกันตอบ

ถ้าหากเราไม่รู้ เราก็ถามพระอาจารย์ ถามพระพี่เลี้ยง หรือไปค้นคว้าในตำรับตำรา เรียนอย่างนี้ถึงจะดี แล้วความคิดความอ่านจะกว้างขวาง ปัญญาเรามีอยู่ทุกคน แต่ว่าเอามาใช้ไม่เท่ากันทุกคน ใช้มากก็มีปัญญามาก ใช้น้อยก็มีปัญญาน้อย

เพราะฉะนั้น การมาบวชตั้งแต่เป็นสามเณร จึงไม่ใช่เป็นผู้ด้อยโอกาส แต่เป็นผู้ได้โอกาส เราได้ศึกษาตัวอย่างจากสามเณรคุณานันทะซึ่งเป็นต้นแบบสำคัญ

ดังนั้น ถึงเวลาแล้วที่พุทธบริษัท ๔ ต้องตื่นตัวขึ้นมา เพื่อศึกษาคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า รักษาและหวงแหนพระพุทธศาสนาที่บรรพบุรุษของเราเอาชีวิตเป็นเดิมพัน เมื่อรับมาแล้วก็รักษาด้วยชีวิตสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน และเพื่อลูกหลานของเราต่อไปในอนาคต ตลอดจนชาวโลกทั้งหลาย

เพราะคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นสิ่งที่ประเสริฐสูงสุด ไม่มีความรู้ใดที่จะเสมอเหมือน เป็นคำสอนที่เต็มเปี่ยมไปด้วยเหตุและผล พิสูจน์ได้ทุกกาลเวลา

ถ้าเรารักเหตุผลหรือเป็นคนมีเหตุผล เราก็ต้องเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม พระพุทธองค์ทรงสอนเรื่องกฎแห่งกรรม มรรคมีองค์ ๘ เป็นต้น

คำสอนใดที่ไม่มีมรรคมีองค์ ๘ คำสอนนั้นจะไม่มีพระอริยบุคคล บุคคลผู้ประเสริฐ เหมือนเราไม่อาจจะหารอยเท้านกในอากาศได้ ฉะนั้น

คำสอนของพระพุทธองค์ทำให้ชาวโลกเข้าใจเรื่องราวของชีวิตได้เป็นอย่างดี และดำเนินชีวิตได้ถูกต้อง ไม่ผิดพลาด และมีเป้าหมายปลายทาง คือ ทำพระนิพพานให้แจ้งได้

คู่แข่งที่แท้จริงของเราก็คือ “เวลา” เราจะต้องทำงานแข่งกับเวลา เพื่อรักษาพระพุทธศาสนาเอาไว้ คำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากว่าจะบังเกิดขึ้นมา ต้องใช้เวลายาวนานนับเป็นหลายๆ อสงไขย พระองค์ต้องทรมานชีวิตจิตใจสร้างบารมีมานับภพนับชาติไม่ถ้วน แล้วมาค้นพบในชาติสุดท้ายเมื่อบารมีเต็มเปี่ยม

ดังนั้น ให้เราดำเนินชีวิตอย่างผู้เป็นต้นแบบในการ
รักษาพระพุทธศาสนาแจกเช่นพระคุณนันทะที่เอาชีวิต
เป็นเดิมพันในการธำรงรักษาพระพุทธศาสนาเอาไว้ให้อยู่
คู่โลก เพื่อประโยชน์สุขของมวลมนุษยชาติทั้งหลายและ
เทวดาทั้งปวง

หลวงพ่อัมมชโยถ่ายภาพกับลูกพระมหาเปรียญธรรม ปี พ.ศ. ๒๕๔๑

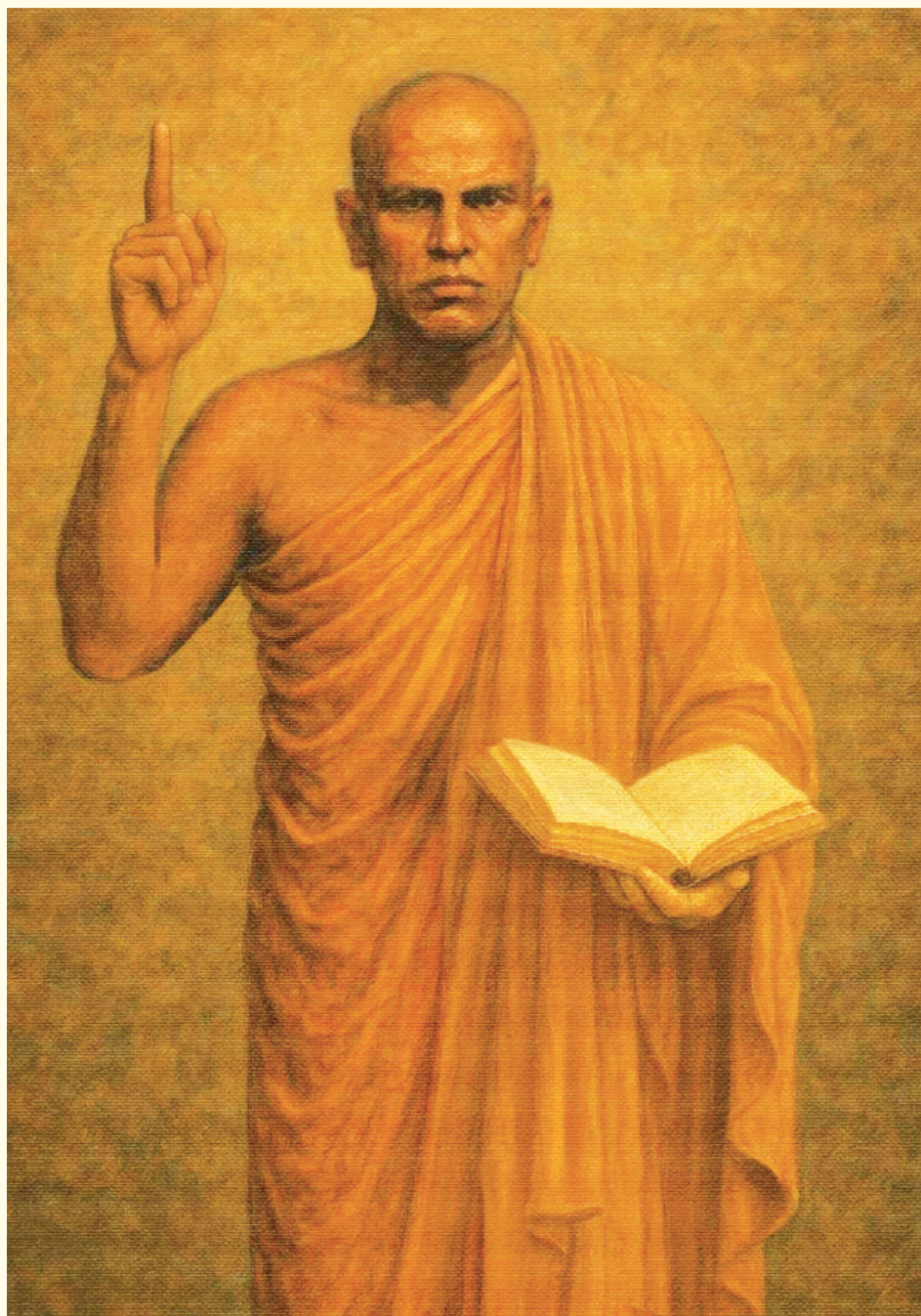
สุพรรณพ่อ

แม่สอบจักยิ่งใหญ่
ให้ลูกห่มสุดใจ
ลุยอ่านท่องทวนไป
จักสอบได้ทุกข้อ

เพียงใด
อย่าท้อ
ลิบรอบ
แน่แท้ภาคหลวง!!

คำ ไตสุดยอดแท้
ที่ สดใสโสภา
พ่อ ตั้งจิตนานมา
ชอบ “ภาคหลวง” พริ้งแพรว

ปรารถนา
ดั่งแก้ว
อยากได้ จังเลย
“ยกชั้น” หมดเลย

ภาค

๒

ความเป็นมา ของพระคุณาภิณหเตสร: ในทรรคนะของโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

(หลับตาฝันเป็นตุเป็นตะ ตื่นขึ้นมาหาว่าหนึ่งที แล้วนำ
มาเล่าให้ฟังเป็นนิยายปรัมปราในรายการโรงเรียนอนุบาล
ฝันในฝันวิทยา ทางช่อง DMC ช่องนี้ช่องเดียว)

เรื่องราวที่จะเล่าให้ฟังนี้เป็นเรื่องราวย้อนอดีตกาล
ในการมาเกิดของพระคุณนันทะ เพราะเหตุใดท่านจึงต้อง
มาเกิดในประเทศศรีลังกา ซึ่งน่าศึกษาอย่างยิ่ง

กำเนิดพระโพธิสัตว์

มนุษย์และสัตว์โลกทั้งหลายต่างต้องเวียนว่ายตาย
เกิดอยู่ในวัฏจักรของโลก บางชาติก็ได้เกิดเป็นมนุษย์ บาง
ชาติก็ได้เกิดเป็นเทวดา เป็นพรหม ฯลฯ บางชาติพลาดพลั้ง
ทำบาปอกุศลกรรมเข้าก็ไปเกิดในทุคติภูมิ เป็นสัตว์นรกบ้าง
เปรตบ้าง อสุรกายบ้าง สัตว์เดรัจฉานบ้าง วนเวียนอยู่อย่าง
นี้จนนับภพนับชาติไม่ถ้วน

พระลัมมาสัมพุทเจ้าทรงอุปมาให้ฟังว่า ในระหว่างที่เวียนว่ายตายเกิดต้องประสบแต่ความทุกข์ ทั้งทุกข์เพราะพลัดพรากจากของรัก ประสบสิ่งที่ไม่ชอบใจ และยังทุกข์เพราะเกิดแก่เจ็บตายอีกด้วย น้ำตาที่ต้องรินไหลเพราะความทุกข์ของแต่ละคนหากนำมารวมกันแล้วยังมากกว่าน้ำในมหาสมุทรทั้งสิ้น กระดูกของแต่ละคนเฉพาะในชาติที่เกิดเป็นมนุษย์หากนำมากองรวมกันยังสูงกว่าขุนเขาเสียอีก^๑

สัตว์โลกทั้งหลายต้องประสบกับความทุกข์อย่างแสนสาหัส เพราะการเวียนเกิดเวียนตายอย่างไม่มีที่สิ้นสุดนี้ และพร้อมกับภพชาติที่ผ่านไป ก็สั่งสมความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับโลกและชีวิตไว้ชาติแล้วชาติเล่า

ในบรรดาสัตว์โลกทั้งหลายนั้น ย่อมมีสัตว์โลกผู้สั่งสมปัญญามาก เมื่อประสบเหตุการณ์สะตูดใจ จึงพลันได้คิดว่า **“ที่แท้โลกก็คือคุกใบใหญ่นี้เอง เราและสัตว์โลกต่างก็ถูกจับขังให้เวียนว่ายตายเกิดอยู่ในโลกนี้ไม่รู้จักจบสิ้น เราจะต้องหาทางพาตัวเองออกไปจากคุกนี้ให้ได้”** และผู้มีปัญญาเหล่านี้ยังมีความกรุณาต่อสัตว์โลกอีกด้วย จึงได้ตั้งความปรารถนาว่า **“หากวันใดเราแหกคุกนี้ไปได้ เราจะไม่ไปคนเดียว แต่จะชวนกันไปให้หมดโลก”**

๑ ปุคคลสูตร พระสูตรและอรรถกถาแปล สังยุตตนิกาย นิทานวรรค เล่ม ๒๖ หน้า ๕๐๔ และ ๕๒๑

จากนั้นก็เร่งทำความเพียรสั่งสมความดีเรื่อยไป จึง
ได้เนमितกนาม คือ นามตามคุณธรรมว่า **“พระโพธิสัตว์”**
หมายถึง สัตว์ผู้มุ่งการตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
เพื่อการหลุดพ้นจากทุกข์

น้ำใจพระโพธิสัตว์

หากแม้ว่าจักรวาลอันกว้างใหญ่สุดประมาณนี้ มีถ้ำ
เพลิงร้อนสุมคุระอุเต็มไปหมด

หากแม้ว่าจักรวาลอันกว้างใหญ่สุดประมาณนี้ มี
เปลวไฟลุกแดงเป็นพืดยาวเต็มไปหมด

หากแม้ว่าจักรวาลอันกว้างใหญ่สุดประมาณนี้
เต็มไปด้วยภูเขาเหล็กถูกเป็นไฟโพล่งอยู่ไม่รู้ดับ และพื้น
ภูมิภาคระหว่างข้างๆ ซอกแห่งภูเขาเหล่านั้น เต็มไปด้วย
น้ำทองแดงอันเดือดพลุ่งร้อนละลายเหลวอยู่เต็ม ผู้ใดที่มีใจ
องอาจที่จะเดินฝ่าบุกไปโดยเท้าเปล่าๆ ไปจนสุดหิ้น
จักรวาล ผู้นั้นแหละจึงควรที่จะปรารถนาเป็นพระโพธิสัตว์

ผู้ที่ปรารถนาพุทธภูมินั้น ย่อมบำเพ็ญธรรมหนักแน่น
ด้วยน้ำใจเด็ดเดี่ยวมั่นคง ไม่ว่าจะสวดยพระชาติเป็นอะไร

ก็ตาม ย่อมประกอบกุศลธรรมไม่ย่อหย่อนหรือเบื่อหน่าย
เลย แม้ใครจะคิดทดลองด้วยอุบายใดๆ เพื่อให้พระโพธิสัตว์
เปลี่ยนใจจากการกระทำกุศลธรรม ย่อมสำเร็จได้โดยยาก

อธยาศัยพระโพธิสัตว์

๑. เนกขัมมฉณาสัย พอใจที่จะออกบวช ทำตนห่าง
ไกลจากกามคุณ รักเพศบรรพชิตเป็นยิ่งนัก

๒. วิเวกฉณาสัย พอใจอยู่ในที่เงียบสงัดวิเวกผู้เดียว
เป็นยิ่งนัก

๓. อโลภฉณาสัย พอใจบริจาคทานเป็นยิ่งนัก สละ
ความโลภและความตระหนี่

๔. อโทสฉณาสัย พอใจในความไม่โกรธ เจริญ
เมตตาแก่สัตว์ทั้งปวงเป็นยิ่งนัก

๕. อโมหฉณาสัย พอใจในการพิจารณาสิ่งที่เป็นคุณ
และโทษ ไม่เป็นคนหลงงมงาย ชอบคบค้าสมาคมกับเหล่า
บัณฑิตผู้มีสติปัญญาเป็นยิ่งนัก

๖. นิสสรณฉณาสัย พอใจที่จะสลัดตนออกจากภพ
ไม่ยินดีในการเวียนว่ายตายเกิดในวัฏสงสาร ต้องประสงค์
พระนิพพานเป็นยิ่งนัก

ประเภทพระโพธิสัตว์

๑. อนิยตโพธิสัตว์ คือ พระโพธิสัตว์ที่ยังไม่ได้รับการพยากรณ์จากพระพุทธเจ้าองค์ก่อน จึงยังไม่แน่ว่าจะได้เป็นพระพุทธเจ้า เป็นเพียงแต่ตั้งใจจะสร้างบารมีเพื่อเป็นพระพุทธเจ้าเท่านั้น ถึงแม้จะมีน้ำใจเด็ดเดี่ยว ปราปรณามาเป็นเวลาช้านานหลายอสงไขยแล้วก็ตาม

๒. นิยตโพธิสัตว์ คือ พระโพธิสัตว์ที่ได้รับการพยากรณ์จากพระพุทธเจ้าองค์ก่อนแล้ว ย่อมเที่ยงแท้แน่นอนว่าจะได้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งการจะได้รับการพยากรณ์จากพระพุทธเจ้านั้นต้องประกอบด้วยธรรมสโมธาน ๘ ประการ ดังนี้

๑. เกิดเป็นมนุษย์

๒. เกิดเป็นเพศชาย

๓. มีบารมีสมบุรณ์ พร้อมที่จะบรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์ในชาตินั้นได้ คือ ถ้าต้องการเป็นพระอรหันต์เมื่อใด ก็เป็นได้เมื่อนั้น ถ้าปราปรณา

๔. ได้พบพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้บำเพ็ญกุศลใหญ่ แล้วตั้งความปราปรณาเฉพาะพระพักตร์ของพระบรมศาสดา

๕. เป็นนักบวชในพระพุทธศาสนาหรือภายนอก
พระพุทธศาสนาอย่างใดอย่างหนึ่งที่เป็นสัมมาทิฐิ

๖. มีคุณวิเศษ คือ อภิญญาสมบัติ อันเชี่ยวชาญ
เกินคนธรรมดาสามัญ

๗. เคยประกอบกุศลกรรมที่ยิ่งยวดอย่างใดอย่าง
หนึ่งถึงขั้นสละชีวิต

๘. มีความรักและพอใจในพุทธภูมิอย่างแรงกล้า
ไม่เสื่อมคลาย ไม่ถอยกลับ ไม่ปรารถนาเป็นอย่างอื่น

ดุสิตบุรีสถานที่ประชุมรวม ของเหล่าพระโพธิสัตว์

ในระหว่างการทำเพ็ญบารมีของเหล่าพระโพธิสัตว์ เพื่อจะตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้านั้น ท่านมีที่พัก ระหว่างทางอันเป็นสถานที่ประชุมรวมกัน คือ สวรรค์ชั้น ดุสิต หรือ ดุสิตบุรี ซึ่งเป็นสวรรค์ชั้นที่ ๔ ในจำนวน ๖ ชั้น

โครงสร้างของสวรรค์ชั้นดุสิตนี้ มีวิมานของท้าว สันดุสิต ซึ่งเป็นผู้ปกครองภพอยู่ ณ ศูนย์กลางของสวรรค์ บนสวรรค์แบ่งพื้นที่ออกเป็น ๔ เขต วนโดยรอบวิมานของ ท้าวสันดุสิต ดังนี้

เขตที่ ๑ เป็นที่อยู่ของพระอริยเจ้า ได้แก่ พระโสดาบัน พระสกิทาคามี

เขตที่ ๒ เป็นที่อยู่ของนิยตโพธิสัตว์

เขตที่ ๓ เป็นที่อยู่ของอนิยตโพธิสัตว์

เขตที่ ๔ เป็นที่อยู่ของผู้ที่สั่งสมบุญกุศลไว้มากโดยทั่วไป และมีกำลังบุญมากพอที่จะได้อยู่บนสวรรค์ชั้นดุสิตนี้

เหตุที่สวรรค์ชั้นดุสิต เป็นที่ประชุมรวมของเหล่าพระโพธิสัตว์

สวรรค์ชั้นดุสิตมีความพิเศษ คือ เป็นที่อยู่ของเหล่าพระโพธิสัตว์จำนวนมากที่จะตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในอนาคต และยังเป็นที่อยู่ของเหล่าเทพบุตรที่สร้างบารมีเพื่อความเป็นพระสาวกที่จะติดตามพระโพธิสัตว์ลงมาตรัสรู้ในอนาคต

ท่านเหล่านี้ล้วนตั้งความปรารถนาที่จะได้มาบังเกิดบนสวรรค์ชั้นดุสิต ทั้งที่ความจริงแล้วท่านเหล่านี้มีกำลังบุญบารมีที่สั่งสมมามาก สามารถตั้งความปรารถนาจะไปบังเกิดในสวรรค์ชั้นใดก็ได้ แต่ที่ท่านเลือกสวรรค์ชั้นนี้มีเหตุ ๓ ประการ คือ

๑. อายุทิพย์ของเทวดาบนสวรรค์ชั้นดุสิตนี้ไม่มากเกินไปและไม่น้อยเกินไป พอเหมาะพอดีสำหรับการสวैयाทิพย์สมบัติ จากนั้นก็ต้องจุติลงมาสร้างบารมีต่อ

๒. พระโพธิสัตว์สามารถจุติลงมาเกิดได้ตามที่ใจปรารถนา หมายความว่า โดยปกติแล้วเทวดาจะมีเหตุแห่งการจุติได้หลายประการ เช่น หมดบุญ หมดอายุขัย จุติเพราะ

ความโกรธ เป็นต้น แต่พระโพธิสัตว์ทั้งหลายในสวรรค์ชั้นดุสิตนี้ เมื่อจะจุติลงมาสร้างบารมี หรือจะมาบังเกิดเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ก็จะไม่ทำสมาธิ แล้วอธิษฐานจิต ก็สามารถดับวูบลงมาเกิดได้ สิ่งนี้เป็นสิ่งที่อยู่เหนือกฎเกณฑ์ธรรมดา

๓. พระโพธิสัตว์ได้สนทนารธรรมตามอัธยาศัยของเหล่าบัณฑิตทั้งหลาย เนื่องจากสวรรค์ชั้นนี้มีแต่บัณฑิตและพระโพธิสัตว์ที่มีอัธยาศัยคล้ายคลึงกันในการที่จะฝึกฝนตนเองและรื้อสัถยชนสัตว์ไปสู่ฝั่งพระนิพพาน เมื่อมาประชุมกันก็จะได้สนทนารธรรมกันในเรื่องเหล่านี้ ซึ่งจะนำความปลาบปลื้มใจมาสู่ผู้ที่ได้สนทนา

Longitude 81° East of Greenwich

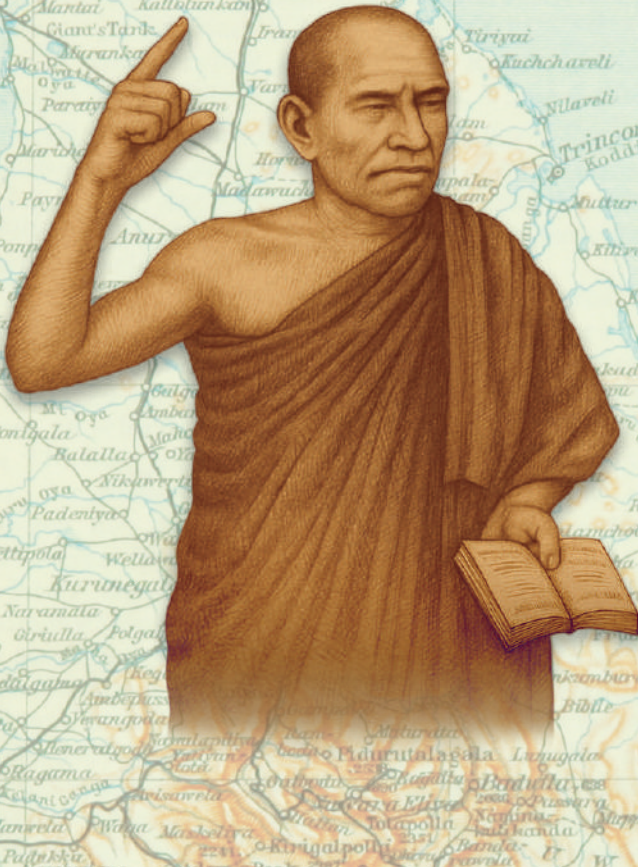
CEYLON

1:3000.000

0 10 20 30 40 50
English Miles

0 10 20 30 40 50
Kilom.

Heights in Metres

ประเทศศรีลังกา

พระคุณันนทโพธิสัตว์

การจะตรัสรู้ธรรมเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้นั้น จะต้องสั่งสมบ่มบารมีมานับภพนับชาติไม่ถ้วน แต่ละภพแต่ละชาติที่เกิดมาต้องสร้างบารมีชนิดเอาชีวิตเป็นเดิมพัน ดังเช่น **“พระคุณันนทเถระ”** ผู้กอบกู้พระพุทธศาสนาในศรีลังกาให้กลับฟื้นคืนมาอีกครั้ง

การบังเกิดขึ้นของท่านนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขแก่ชาวโลกทั้งมวล ชีวิตของท่านประดุจแสงสว่างที่ส่องนำทางชาวโลกที่กำลังตกอยู่ในความมืดบอดของห้วงอวิชชา ความไม่รู้ตามความเป็นจริงของบุคคลเหล่านั้นจะนำไปสู่ความเสื่อมโดยที่ไม่มีผู้ใดรู้ตัวเลย แต่ด้วยดวงปัญญาอันบริสุทธิ์ประกอบกับมหากรุณาของท่านที่มีต่อมวลมนุษย์ ความไม่รู้จักจริงเหล่านั้นจึงได้ถูกลบล้างให้มลายหายไป ดวงแก้วแห่งธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจึงได้เจิดจรัสขึ้นอีกครั้ง นำพาสันติสุขให้บังเกิดขึ้น

พระคุณันนทะ จึงได้ชื่อว่าเป็นผู้มีคุณูปการอย่างยิ่งต่อพระพุทธศาสนา ผลงานของท่านเป็นสิ่งที่ยากจะหาใครกระทำได้ เพราะอยู่เหนือวิสัยของคนธรรมดาทั่วไป วิสัยของพระโพธิสัตว์เท่านั้นที่จะสามารถกระทำได้เช่นนี้

ฐานะของท่านจึงมิใช่เพียงพระภิกษุธรรมดาสามัญ แต่เป็น
ฐานะของพระโพธิสัตว์ที่จุติลงมาเพื่อรื้อสัตว์ชนสัตว์นำพา
สรรพชีวิตมุ่งสู่พระนิพพานโดยแท้

เนื้อหาต่อไปนี้เป็นกรกล่าวถึงความเป็นมาของพระ
คุณานันทโพธิสัตว์ ที่ไม่ปรากฏในบทความหรืองานเขียน
ใดๆ เป็นอัตชีวประวัติที่เป็นสาธารณะ ไม่ทั่วไปแก่บุคคล
ทั้งหลาย เนื้อหาในส่วนนี้เป็นอีกวรรณคดีหนึ่งของโรงเรียน
อนุบาลฝันในฝันวิทยา ซึ่งคุณครูไม่ใหญ่เมตตานำมา
ถ่ายทอดให้แก่นักเรียนทุกคน

เรื่องราวความเป็นมาของพระคุณานันทโพธิสัตว์ก่อน
ที่จะมาบังเกิดในมนุษยโลก เป็นเหตุการณ์ที่สอดคล้องกับ
หลักฐานทางประวัติศาสตร์ของศรีลังกาในขณะนั้น ซึ่งเมื่อ
ได้ศึกษาถึงวรรณคดีของคุณครูไม่ใหญ่แล้ว ย่อมยังผลให้
เกิดความเข้าใจได้ชัดเจนมากขึ้น

นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดความรักในพระพุทธศาสนา
เกิดแรงบันดาลใจในการที่จะปกป้องและรักษาพระพุทธ
ศาสนาให้ดำรงคงอยู่เป็นที่พึ่งแก่มวลมนุษยชาติไปตราบ
นานเท่านานอีกด้วย

สถานการณ์พระพุทธศาสนา ในศรีลังกา

กาลครั้งหนึ่ง เมื่อร้อยกว่าปีที่แล้ว ณ ประเทศศรีลังกา ซึ่งมีภูมิประเทศเป็นเกาะมีน้ำล้อมรอบ เป็นดินแดนที่พระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองมาก ทั้งมนุษย์และเทวดาทั้งหลายล้วนมีความปลื้มปิติใจที่ได้สร้างบุญใหญ่ในดินแดนพระพุทธศาสนาแห่งนี้ และได้มีโอกาสเรียนรู้ธรรมะ ได้ฟังธรรมจากสาวกขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

แต่ต่อมาภายหลัง พระพุทธศาสนาอ่อนแอลงไปมาก
 เนื่องจากพุทธบริษัท ๔ ไม่ค่อยให้ความสนใจเหมือนดังแต่
 ก่อน กลับไปให้ความสำคัญกับสิ่งอื่นมากกว่าคำสอนของ
 พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งสถานการณ์เช่นนี้ถือว่าเป็นศึก
 ภายใน ส่วนศึกภายนอกก็คือการรุกรานจากต่างชาติในรูป
 แบบต่างๆ ซึ่งมาพร้อมกับการเผยแพร่คำสอนจากศาสนิก
 อื่นที่เริ่มแทรกแซงเข้ามาเรื่อยๆ จนกระทั่งพระพุทธศาสนา
 อ่อนแอลงทุกขณะ

เหล่าเทวดาที่ดูแลรักษาพระพุทธศาสนาในประเทศ
ศรีลังกา ซึ่งก็คืออติมันุษย์ที่เป็นพุทธศาสนิกชนเดิม ที่เมื่อ
ละโลกไปแล้ว ส่วนหนึ่งได้มาเกิดเป็นเทวดาอยู่ ณ ถิ่นฐาน
บ้านเดิมของตน ได้มองเห็นเหตุการณ์ในปัจจุบันและ
เหตุการณ์ในอนาคตด้วยทิพยจักขุ ถึงความที่พุทธศาสนา
กำลังจะสูญสิ้นไปจากดินแดนแห่งนี้ แล้วเกิดความรู้สึกว่า
หากปล่อยให้สถานการณ์เป็นไปอย่างนี้ พุทธศาสนาก็คงจะ
ย่ำแย่ ต่อไปในอนาคตบ้านเมืองจะต้องถูกปกครองโดยชาว
ต่างชาติที่มีความเชื่ออย่างอื่น ซึ่งจะไม่เป็นผลดีต่อชาว
ศรีลังกา

เมื่อเทวดาเหล่านั้นเห็นถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้นกับ
พระพุทธศาสนา จึงส่งเรื่องไปกราบทูลท้าวจาตุมหาราช โดย
การฝากข้อความกันไปเป็นทอดๆ จากภุมเทวอบอกรุกขเทวา
จากรุกขเทวอบอกอากาศเทวา อากาศเทวาชั้นไปถึงสวรรค์
ชั้นจาตุมหาราชิกา แล้วเข้าไปรายงานท้าวจาตุมหาราช ซึ่ง
ท่านเป็นพุทธศาสนิกชน ให้ทราบถึงเรื่องราวสถานการณ์
เกี่ยวกับพระพุทธศาสนาในเกาะศรีลังกา

ท้าวจาทุมหาราชเมื่อรับทราบแล้ว ก็นำเรื่องราว
ทั้งหมดเข้าสู่เทวสมาคมบนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ เทวสมาคม
เป็นที่ชุมนุมของชาวสวรรค์ ซึ่งจะมาประชุมพร้อมกันในวันพระ
ที่ประชุมได้หารือกันถึงสถานการณ์ของพระพุทธศาสนาในประเทศศรีลังกาที่กำลังจะย่ำแย่ และหาวิธีการ
แก้ไขว่า ควรจะอย่างไรกันดี ในที่สุดจึงได้ข้อสรุปว่า เรา
จะต้องไปอาราธนาพระโพธิสัตว์เทวบุตรให้ลงไปบังเกิดในเมืองมนุษย์เพื่อแก้ไขเหตุการณ์ในครั้งนี้

ท้าวลักกเทวราชรับมติในที่ประชุมแล้ว จึงคอยวัน
เวลาที่จะมีเทวดาจากสวรรค์ชั้นดุสิตลงมาราบไหว้พระ
ธาดูจุฬามณี จนกระทั่งวันหนึ่งเทวดาจากสวรรค์ชั้นดุสิตก็
ลงมาบูชาพระธาดูจุฬามณี ท้าวลักกเทวราชเห็นเช่นนั้นก็
ทราบได้ทันที เนื่องจากมีความคุ้นเคยอยู่แล้วว่า เทวดาที่มี
รัศมีกายสว่างเพียงนี้ ควรจะเป็นเทวดาที่อยู่บนสวรรค์ชั้น
ใด จึงฝากข้อความแก่เทวดาองค์นั้นไปถึงท้าวสันดุสิต ซึ่ง
เป็นผู้ปกครองภพสวรรค์ชั้นดุสิต

เทพบุตรที่รับฝากข้อความก็รีบนำความนั้นไป
กราบทูลให้ท้าวสันดุสิตรับทราบทันที เหตุที่ต้องเป็นสวรรค์
ชั้นดุสิต ทั้งๆ ที่สวรรค์มีถึง ๖ ชั้น ก็เพราะสวรรค์ชั้นนี้เป็น
ที่ชุมนุมของพระบรมโพธิสัตว์ทั้งหลาย โดยเฉพาะ
นิยตโพธิสัตว์ ผู้ปรารถนาจะเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าใน
อนาคตกาลภายภาคเบื้องหน้า

ทำวสันตดุสิตเมื่อทราบแล้ว ก็เรียกประชุมเทวสมาคม
เป็นกรณีพิเศษ โดยมีหัวข้อการประชุม คือ เรื่องราวที่รับ
ฝากมาจากทำวสักกเทวราชถึงความเป็นไปของพระพุทธ
ศาสนาในศรีลังกา ที่ประชุมได้หารือกันว่า ในเทวสมาคมชั้น
ดุสิตบุรีนี้ เทพบุตรองค์ใดจะรับอาสาลงไปภูวิภฤติในครั้งนี้
การประชุมเพื่อค้นหาผู้รับอาสาเช่นนี้ ถือเป็นเรื่องปกติของ
สวรรค์ชั้นดุสิต ซึ่งเป็นชั้นของบรมโพธิสัตว์

ในครั้งนั้น มีเทวบุตรองค์หนึ่งรับอาสา ท่านพนมมือ
ขึ้นหันไปทางท้าวสันดุสิต แล้วจรดใจไปถึงท้าวสันดุสิตซึ่ง
เป็นประธานที่ประชุม รัศมีกายของเทวบุตรองค์นั้นได้สว่าง
วาวๆ ขึ้นมา ทำให้สายตาของชาวสวรรค์มองไปที่เทวบุตร
องค์นี้

**ท่านเป็นนิยตโพธิสัตว์ ผู้ปรารถนาจะเป็นพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้า ประเภทปัญญาธิกพุทธเจ้า สมบูรณ์ไป
ด้วยดวงปัญญา มีรัศมีสว่างไสว มีวิมานที่สวยงาม ใสเป็น
แก้ว แตกต่างจากวิมานทองของเทวบุตรอื่น เหตุที่วิมานใส
เป็นแก้วนั้นก็เพราะว่าท่านสร้างบารมีมามาก วิมานของท่าน**

อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ โดยถือเอาเขาพระสุเมรุเป็น
เกณฑ์ คืออยู่ทางทิศใต้ ค่อนไปทางตะวันตกเล็กน้อย อยู่
ในทิศเดียวกันกับชมพูทวีป ซึ่งเป็นทิศที่นิยตโพธิสัตว์อยู่

ขณะที่ท่านเปล่งวาจารับอาสา เสียงของท่านจะดัง
ไปทั่วถึงหมดทั้งเทวสภาคม เหล่าเทวดาทั้งหมดต่างก็
ประคองอัญชลี แล้วอนุโมทนาสาธุการล้นเทวสภา จากนั้น
ท่านก็กลับไปยังวิมานของท่านเพื่อไปทำสมาธิ พอสมาธิถึง
จุดจุดหนึ่งก็อธิษฐานจิตเพื่อจุดติลงมาเกิดที่เกาะศรีลังกา
นี้เอง

เทวบุตรองค์นี้ก็คือ **“คุณนันทภิกขุ” วัชรบุรุษแห่ง
กองทัพธรรม ผู้กอบกู้พระพุทธศาสนาในศรีลังกา**

ท่านสร้างบารมีโดยเอาชีวิตเป็นเดิมพัน เมื่อท่านปฏิบัติภารกิจเสร็จเรียบร้อย กวาดล้างเลืยนหนามของพระพุทธศาสนาให้หมดจากแผ่นดินศรีลังกาไปแล้ว เมื่อถึงเวลาละโลกท่านก็เดินทางออกจากกายมนุษย์ มีบิรารอันเกิดจากบุญของท่านมารอรับเป็นจำนวนมาก รวมทั้งเทวดาทั้งหลายที่ไม่ใช่บิรารก็มารับท่านกลับไปยังวิมานแก้วในดุสิตบุรีด้วยความปลื้มปิติเบิกบาน

ขณะนี้ท่านกำลังนั่งระลึกนึกถึงผลบุญที่ได้กระทำ
ไว้ด้วยใจที่ปลื้มปิติ ท่านนั่งห้อยเท้าข้างหนึ่งอย่างเพลินๆ
สบายๆ อยู่บนรัตนบัลลังก์ตรงกลางวิมาน ท่ามกลางหมู่
บริวาร

และเมื่อท่านรู้ว่า ได้มีการสนทนาเกี่ยวกับเรื่องราว
ของท่านในเมืองมนุษย์ ท่านก็มีใจอนุโมทนาชื่นชมยินดีกับ
บุคคลเหล่านั้นด้วยทุกครั้ง

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์. พระสูตรและอรรถกถาแปล เล่มที่ ๑๓, ๒๖,
พระวินัยปิฎก เล่มที่ ๖, พระอภิธรรมปิฎก เล่มที่ ๗๘.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์, ๒๕๒๕.

พระพรหมโมลี (วิลาส ญาณวโร ป.ธ. ๙). มุนีนาคทีปนี. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์ดอกหญ้า, ๒๕๓๙.

พระเทพวิสุทธิกวี (พิจิตร จิตวณฺโณ ป.ธ. ๙). ๘ วัน ในศรีลังกา.
กรุงเทพฯ : สภาการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์, ๒๕๒๗.

พระธรรมกิตติวงศ์ (ทองดี สุรเตโช ป.ธ. ๙, ราชบัณฑิต). คำวัด.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เลี้ยงช้าง, ๒๕๔๘.

นาคะประทีป (พระสารประเสริฐ). สัมภาษณ์. พระนคร :
โรงพิมพ์ ส.ธรรมภักดี, ๒๕๐๔.

ปิยนาค (นิโครธา) บุณนาค. ประวัติศาสตร์และอารยธรรมของศรีลังกา
สมัยโบราณถึงก่อนสมัยอาณานิคม และความสัมพันธ์ทาง
วัฒนธรรมระหว่างศรีลังกากับไทย. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๔.

เสรี วุฒิชัยธรรมวงศ์. ศึกษาประเพณีพุทธ-คริสต์. ๒๕๔๓.

เอ็ดเวิร์ด เปเรรา บันทิก. พันเอก (พิเศษ) นวม สงวนทรัพย์ แปล.
บันทิกการได้ว่าที่ เรื่องพุทธศาสนากับศาสนาคริสต์นิกาย.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์, ๒๕๔๓.

อนุสาวรีย์พระคุณานันทะ

อนุสาวรีย์พระคุณานันทะประดิษฐานที่ชานกรุง
โคลัมโบ เมืองหลวงของประเทศศรีลังกา ใกล้ๆกับ
วัดทีปุตตมาราม ที่วัดแห่งนี้สามเณรคุณานันทะได้รับ
การอุปสมบทเป็นพระภิกษุคุณานันทะในปี พ.ศ. ๒๓๘๗
(อายุ ๒๑ ปี) และอยู่จำพรรษาจนวาระสุดท้ายแห่งชีวิตท่าน

ಶಿವಮೊಗ್ಗ
ಬೋಧಿ ವೃಂದಂ
ಶಾಸನ
ಶಾಂತಿ ಹಾಗೂ ಶಾಂತಿ

ಶಿವಮೊಗ್ಗದ ಶಿವಮೊಗ್ಗ
ವಿಷಯ ಶಿವಮೊಗ್ಗದ ೧೫೫೫ ಇಂದಿನಿಂದ
ಶಿವಮೊಗ್ಗದ ಶಿವಮೊಗ್ಗದ ಶಿವಮೊಗ್ಗದ
ಶಿವಮೊಗ್ಗದ ಶಿವಮೊಗ್ಗದ ಶಿವಮೊಗ್ಗದ
ಶಿವಮೊಗ್ಗದ ಶಿವಮೊಗ್ಗದ ಶಿವಮೊಗ್ಗದ
ಶಿವಮೊಗ್ಗದ ಶಿವಮೊಗ್ಗದ ಶಿವಮೊಗ್ಗದ
ಶಿವಮೊಗ್ಗದ ಶಿವಮೊಗ್ಗದ ಶಿವಮೊಗ್ಗದ
ಶಿವಮೊಗ್ಗದ ಶಿವಮೊಗ್ಗದ ಶಿವಮೊಗ್ಗದ

หยุดเป็นตัวสำเร็จ

วิธีฝึกสมาธิเบื้องต้น

สมาธิ คือ ความสงบ สบาย และความรู้สึกเป็นสุข อย่างยิ่ง ที่มนุษย์สามารถสร้างขึ้นได้ด้วยตนเอง เป็นสิ่งที่พระพุทธศาสนากำหนดเอาไว้เป็นข้อควรปฏิบัติ เพื่อการดำรงชีวิตประจำวันอย่างเป็นสุข ไม่ประมาท เต็มไปด้วยสติสัมปชัญญะ และปัญญา อันเป็นเรื่องไม่เหลือวิสัย ทุกคนสามารถปฏิบัติได้ง่ายๆ ดังวิธีปฏิบัติที่พระเดชพระคุณพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ เมตตาสั่งสอนไว้ดังนี้

๑. กราบบูชาพระรัตนตรัย เป็นการเตรียมตัวเตรียมใจให้นุ่มนวลไว้เป็นเบื้องต้น แล้วสมาทานศีล ๕ หรือศีล ๘ เพื่อย้ำความมั่นคงในคุณธรรมของตนเอง

๒. คุกเข่าหรือนั่งพับเพียบสบายๆ ระลึกถึงความดีที่ได้กระทำแล้วในวันนี้ ในอดีต และที่ตั้งใจจะทำต่อไปในอนาคต จนราวกับว่า ร่างกายทั้งหมดประกอบขึ้นด้วยธาตุแห่งคุณงามความดีล้วนๆ

๓. นั่งขัดสมาธิ ขาขวาทับขาซ้าย มือขวาทับมือซ้าย นิ้วชี้ของมือข้างขวาจรดนิ้วหัวแม่มือข้างซ้าย นั่งให้

อยู่ในท่าที่พอดี ไม่ฝืนร่างกายมากเกินไป ไม่ถึงกับเกร็ง แต่อย่าให้หลังโค้งงอ หลังตาพอสบายคล้ายกับกำลังพักผ่อน ไม่บีบกล้ามเนื้อตา หรือขมวดคิ้ว แล้วตั้งใจมั่น วางอารมณ์สบาย สร้างความรู้สึกให้พร้อมทั้งกายและใจว่า กำลังจะเข้าไปสู่ภาวะแห่งความสงบสบายอย่างยิ่ง

๔. นึกกำหนดนิมิต เป็น “ดวงแก้วกลมใส” ขนาดเท่าแก้วตาดำ ไสบริสุทธี ปราศจากรอยตำหนิใดๆ ขาวใสเย็นตาเย็นใจ ดังประกายของดวงดาว ดวงแก้วกลมใสนี้เรียกว่า บริกรรมนิมิต นึกสบายๆ นึกเหมือนดวงแก้วนั้นมานิ่งสนิทอยู่ ณ ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ นึกไป ภาวนาไปอย่างนุ่มนวล เป็นพุทธานุสติว่า “สัมมาอะระหัง” หรือค่อยๆ น้อมนึกดวงแก้วกลมใสให้ค่อยๆ เคลื่อนเข้าสู่ศูนย์กลางกายตามแนวฐาน โดยเริ่มต้นตั้งแต่ฐานที่ ๑ เป็นต้นไป น้อมนึกอย่างสบายๆ ใจเย็นๆ ไปพร้อมๆ กับคำภาวนา

อนึ่ง เมื่อนิมิตดวงแก้วกลมใสปรากฏแล้ว ณ กลางกายให้วางอารมณ์สบายๆ กับนิมิตนั้น จนเหมือนกับว่าดวงนิมิตเป็นส่วนหนึ่งของอารมณ์ หากดวงนิมิตนั้นอันตรายหายไป ก็ไม่ต้องนึกเสียตาย ให้วางอารมณ์สบาย แล้วนึกนิมิตนั้นขึ้นมาใหม่แทนดวงเก่า หรือเมื่อนิมิตนั้นไปปรากฏที่อื่น ที่มีใช่ศูนย์กลางกาย ให้ค่อยๆ น้อมนิมิตเข้ามาอย่างค่อยเป็นค่อยไป ไม่มีการบังคับ และเมื่อนิมิตมาหยุด

สนิท ณ ศูนย์กลางกาย ให้วางสติลงไปยังจุดศูนย์กลางของ
ดวงนิมิต ด้วยความรู้สึกคล้าย มีดวงดาวดวงเล็ก ๆ อีกดวง
หนึ่ง ซ่อนอยู่ตรงกลางดวงนิมิตดวงเดิม แล้วสนใจ เอาใจใส่
แต่ดวงเล็ก ๆ ตรงกลางนั้นไปเรื่อย ๆ ใจจะปรับจนหยุดได้ถูก
ส่วน เกิดการตกศูนย์ และเกิดดวงสว่างขึ้นมาแทนที่ ดวงนี้
เรียกว่า “ดวงธรรม” หรือ “ดวงปฐมมรรค” อันเป็นประตู
เบื้องต้น ที่จะเปิดไปสู่หนทางแห่งมรรคผลนิพพาน

การระลึกรู้ถึงนิมิตสามารถทำได้ในทุกแห่ง ทุกที่
ทุกอิริยาบถ ไม่ว่าจะเป็นนั่ง นอน ยืน เดิน หรือขณะทำการกิจ
ใดๆ ข้อแนะนำ คือ ต้องทำให้สม่ำเสมอเป็นประจำ ทำไป
เรื่อย ๆ ทำอย่างสบาย ๆ ไม่เร่ง ไม่บังคับ ทำได้แค่ไหน ให้
พอใจแค่นั้น ซึ่งจะเป็นการป้องกันมิให้เกิดความอยาก
จนเกินไป จนถึงกับทำให้ใจต้องสูญเสียความเป็นกลาง

เมื่อการฝึกสมาธิบังเกิดผลจนได้ “ดวงปฐมมรรค”
ที่ใสเกินใส สวยเกินสวย ติดสนิทมั่นคงอยู่ที่ศูนย์กลาง
กายแล้ว ให้หมั่นตรึงระลึกนึกถึงอยู่เสมอ อย่างนี้แล้ว
ผลแห่งสมาธิจะทำให้ชีวิตดำรงอยู่บนเส้นทางแห่งความสุข
ความสำเร็จ และความไม่ประมาทได้ตลอดไป ทั้งยังจะ
ทำให้สมาธิละเอียดลุ่มลึกไปตามลำดับอีกด้วย

ข้อควรระวัง

๑. อย่าใช้กำลัง คือ ไม่ใช้กำลังใดๆ ทั้งสิ้น เช่น ไม่บีบกล้ามเนื้อตา เพื่อจะให้เห็นนิมิตเร็วๆ ไม่เกร็งแขน ไม่เกร็งกล้ามเนื้อหน้าท้อง ไม่เกร็งตัว ฯลฯ เพราะการใช้กำลังตรงส่วนใดของร่างกายก็ตาม จะทำให้จิตเคลื่อนจากศูนย์กลางกายไปสู่จุดนั้น

๒. อย่าอยากเห็น คือ ทำใจให้เป็นกลาง ประคองสติมิให้พลัดจากบริกรรมภาวนาและบริกรรมนิมิต ส่วนจะเห็นนิมิตเมื่อใดนั้นอย่ากังวล ถ้าถึงเวลาแล้วย่อมเห็นเอง การบังเกิดของดวงนิมิตนั้น อุปมาเหมือนการขึ้นและตกของดวงอาทิตย์ เราไม่อาจจะเร่งเวลาได้

๓. อย่ากังวลถึงการกำหนดลมหายใจเข้าออก เพราะการฝึกสมาธิเพื่อให้เข้าถึงพระธรรมกายภายใน อาศัยการนึกถึง “อาโลกกสิณ” คือ กสิณความสว่างเป็นบทเบื้องต้น เมื่อฝึกสมาธิจนเข้าถึงดวงปฐมมรรคแล้ว ฝึกสมาธิต่อไปผ่านกายมนุษย์ละเอียด กายทิพย์ กายรูปพรหม กายอรูปพรหม จนกระทั่งเข้าถึงพระธรรมกายแล้ว จึงเจริญวิปัสสนาในภายหลัง ดังนั้น จึงไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดลมหายใจเข้าออกแต่ประการใด

๔. เมื่อเลิกจากนั่งสมาธิแล้ว ให้ตั้งใจไว้ที่ศูนย์กลางกายที่เดียว ไม่ว่าจะอยู่ในอิริยาบถใดก็ตาม เช่น ยืน เดิน นอน หรือนั่ง อย่าย้ายฐานที่ตั้งจิตไปไว้ที่อื่นเป็นอันขาด ให้ตั้งใจบริกรรมภาวนา พร้อมกับนึกถึงบริกรรมนิมิตเป็นดวงแก้วใสควบคู่กันตลอดไป

๕. นิมิตต่างๆ ที่เกิดขึ้น จะต้องน้อมไปตั้งไว้ที่ศูนย์กลางกายทั้งหมด ถ้านิมิตเกิดขึ้นแล้วหายไป ก็ไม่ต้องตามหา ให้ภาวนาประกอบใจต่อไปตามปกติ ในที่สุดเมื่อจิตสงบ นิมิตย่อมปรากฏขึ้นใหม่อีก

การฝึกสมาธิเบื้องต้นเท่าที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ ย่อมเป็นปัจจัยให้เกิดความสุขได้ เมื่อชักซ้อมปฏิบัติอยู่เสมอๆ ไม่ทอดทิ้ง จนได้ดวงปฐมมรรคแล้ว ก็ให้หมั่นประกอบรักษาดวงปฐมมรรคนั้นไว้ตลอดชีวิต ดำรงตนอยู่ในศีลธรรมอันดี ย่อมเป็นหลักประกันได้ว่า ได้ที่พึงของชีวิตที่ถูกต้องดีงามที่จะส่งผลให้เป็นผู้มีความสุข ความเจริญ ทั้งในภพชาตินี้ และภพชาติหน้า

ประโยชน์ของการฝึกสมาธิ

๑. ผลต่อตนเอง

๑.๑ ด้านสุขภาพจิต

- ส่งเสริมให้คุณภาพของใจดีขึ้น คือ ทำให้จิตใจ
ผ่องใส สะอาด บริสุทธิ์ สงบ เยือกเย็น
ปลอดโปร่ง โล่ง เบา สบาย มีความจำและ
สติปัญญาดีขึ้น
- ส่งเสริมสมรรถภาพทางใจ ทำให้คิดอะไรได้รวดเร็ว
ถูกต้องและเลือกคิดแต่ในสิ่งที่ดีเท่านั้น

๑.๒ ด้านพัฒนาบุคลิกภาพ

- ทำให้เป็นผู้มีบุคลิกภาพดี กระฉับกระเฉง
กระปรี้กระเปร่า มีความองอาจสง่าผ่าเผย
มีผิวพรรณผ่องใส
- มีความมั่นคงทางอารมณ์ หนักแน่น เยือกเย็น และ
เชื่อมั่นในตนเอง
- มีมนุษยสัมพันธ์ดี วางตัวได้เหมาะสมกับกาลเทศะ
เป็นผู้มีเสน่ห์ เพราะไม่มักโกรธ
- มีความเมตตากรุณาต่อบุคคลทั่วไป

๑.๓ ด้านชีวิตประจำวัน

- ช่วยให้คลายเครียด เป็นเครื่องเสริมประสิทธิภาพในการทำงาน และการศึกษาเล่าเรียน
- ช่วยเสริมให้มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง เพราะร่างกายกับจิตใจ ย่อมมีอิทธิพลต่อกัน ถ้าจิตใจเข้มแข็ง ย่อมเป็นภูมิต้านทานโรคไปในตัว

๑.๔ ด้านศีลธรรมจรรยา

- ทำให้เป็นผู้มีสัมมาทิฐิ เชื้อกฐแห่งกรรม สามารถคุ้มครองตนให้พ้นจากความชั่วทั้งหลายได้ และเนื่องจากจิตใจดี จึงทำให้ความประพฤติทางกายและวาจาดีตามไปด้วย
- ทำให้เป็นผู้มีความมกน้อย สันโดษ รักสงบ และมีขันติเป็นเลิศ
- ทำให้เป็นผู้มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว เป็นผู้มีความการะ และมีความอ่อนน้อมถ่อมตน

๒. ผลต่อครอบครัว

๒.๑ ทำให้ครอบครัวมีความสุข เพราะสมาชิกในครอบครัวเห็นประโยชน์ของการประพฤติธรรม ทุกคนตั้งมั่นอยู่ในศีล ปกครองกันด้วยธรรม เด็กเคารพผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่เมตตาเด็ก ทุกคนมีความรักใคร่สามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

๒.๒ ทำให้ครอบครัวมีความสุขเจริญก้าวหน้า เพราะสมาชิกต่างก็ทำหน้าที่ของตนโดยไม่บกพร่อง เป็นผู้มีใจคอหนักแน่น เมื่อมีปัญหาครอบครัว หรือมีอุปสรรคอันใด ย่อมร่วมใจกันแก้ไขปัญหานั้นให้ลุล่วงไปได้

๓. ผลต่อสังคมและประเทศชาติ

๓.๑ ทำให้สังคมสงบสุข ปราศจากปัญหาอาชญากรรม รวมถึงตลอดจนปัญหาสังคมอื่นๆ เพราะปัญหาทั้งหลายที่เกิดขึ้นนั้น ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการฆ่า การข่มขืน โจรผู้ร้าย การทุจริตคอร์รัปชัน ล้วนเกิดขึ้นมาจากคนที่ขาดคุณธรรม เป็นผู้มีจิตใจอ่อนแอ หวั่นไหวต่ออำนาจ สิ่งยั่วชวนหรือกิเลสได้ง่าย ผู้ที่ฝึกสมาธิย่อมมีจิตใจเข้มแข็ง มีคุณธรรมในใจสูง ถ้าแต่ละคนในสังคมต่างฝึกฝนอบรมใจของตนให้หนักแน่น มั่นคง ปัญหาเหล่านี้ก็จะไม่เกิดขึ้น ส่งผลให้สังคมสงบสุขได้

๓.๒ ทำให้เกิดความมีระเบียบวินัย และเกิดความ
ประหยัด ซึ่งผู้ที่ฝึกใจให้ดีงามด้วยการทำสมาธิอยู่เสมอ
ย่อมเป็นผู้รักความมีระเบียบวินัย รักความสะอาด มีความ
เคารพกฎหมายของบ้านเมือง ทำให้บ้านเมืองของเราสะอาด
น่าอยู่ ไม่มีคนมักง่ายทิ้งขยะลงบนพื้นถนน จะข้ามถนนก็
เฉพาะตรงทางข้าม เป็นต้น เป็นเหตุให้ประเทศชาติไม่ต้อง
สิ้นเปลืองงบประมาณ เวลา และกำลังเจ้าหน้าที่ ที่จะไปใช้
สำหรับแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากความไม่มีระเบียบวินัยของ
ประชาชน

๓.๓ ทำให้สังคมเจริญก้าวหน้า เมื่อสมาชิกในสังคม
มีสุขภาพจิตดี รักความเจริญก้าวหน้า มีประสิทธิภาพในการ
ทำงานสูง ย่อมส่งผลให้สังคมเจริญก้าวหน้าตามไปด้วย และ
เมื่อมีกิจกรรมของส่วนรวม สมาชิกในสังคมก็ย่อมพร้อมที่
จะสละความสุขส่วนตน ให้ความร่วมมือกับส่วนรวมอย่าง
เต็มที่ แม้มีผู้ไม่ประสงค์ดีต่อสังคม จะมายุแหย่ให้เกิดความ
แตกแยก ก็จะไม่เป็นผลสำเร็จ เพราะสมาชิกในสังคม เป็น
ผู้มีจิตใจหนักแน่น มีเหตุผล และเป็นผู้รักสงบ

๔. ผลต่อศาสนา

๔.๑ ทำให้เข้าใจพระพุทธรศาสนาได้อย่างถูกต้อง และรู้ซึ่งถึงคุณค่าของพระพุทธรศาสนา รวมทั้งรู้เห็นด้วยตัวเองว่า การฝึกสมาธิไม่ใช่เรื่องเหลวไหล หากแต่เป็นวิธีเดียวที่จะทำให้พันทุกข์เข้าสู่นิพพานได้

๔.๒ ทำให้เกิดศรัทธาตั้งมั่นในพระรัตนตรัย พร้อมทั้งจะเป็นทนายแก้ต่างให้กับพระพุทธรศาสนา อันจะเป็นกำลังสำคัญในการเผยแผ่การปฏิบัติธรรมที่ถูกต้องให้แพร่หลายไปอย่างกว้างขวาง

๔.๓ เป็นการสืบอายุพระพุทธรศาสนาให้เจริญรุ่งเรืองตลอดไป เพราะตราบใดที่พุทธรศาสนิกชนยังตั้งใจปฏิบัติธรรมเจริญภาวนาอยู่ พระพุทธรศาสนาที่จะเจริญรุ่งเรืองอยู่ตราบนั่น

๔.๔ จะเป็นกำลังส่งเสริมทำนุบำรุงพระพุทธรศาสนา เพราะเมื่อเข้าใจซาบซึ่งถึงประโยชน์ของการปฏิบัติธรรมด้วยตนเองแล้ว ย่อมจะชักชวนผู้อื่นให้ทำทาน รักษาศีล และเจริญภาวนาตามไปด้วย

เมื่อใดที่ทุกคนในสังคมตั้งใจปฏิบัติธรรม ทำทาน รักษาศีล และเจริญภาวนา เมื่อนั้นย่อมเป็นที่หวังได้ว่า สันติสุขที่แท้จริงก็จะบังเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

ภาพแสดงที่ตั้งจิตทั้ง ๗ฐาน

ฐานที่ ๑ ปากช่องจมูก { หึงข้างซ้าย
ชายข้างขวา

ฐานที่ ๒ เฟลตา { หึงข้างซ้าย
ชายข้างขวา

ฐานที่ ๓ จอมประสาท

ฐานที่ ๔ ช่องเพดาน

ฐานที่ ๕ ปากช่องลำคอ

ฐานที่ ๗ ศูนย์กลางกายที่ตั้งจิตถาวร

ฐานที่ ๖ ศูนย์กลางกายระดับสะดือ

รายนามเจ้าภาพร่วมอนุโมทนา น้อมบูชาธรรม

พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)

หลวงพ่อัมมชโย (ไชยบุญ ธมฺมชโย)

หลวงพ่อทัตตชีโว (เผด็จ ทตฺตชีโว)

คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาทองสุข สำแดงปั้น

คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง

เจ้าภาพกิตติมศักดิ์พิเศษ

คุณบุญชัย เบญจรงค์กุล และครอบครัว

คุณวรรณดา-ดร.ประกอบ จิรกิติ

คุณสมชาย เบญจรงค์กุล

คุณวิชัย เบญจรงค์กุล

เจ้าภาพกิตติมศักดิ์

พระครูปลัดรัตนวิวัฒน์ (รังสฤษฎ์ อธิจินตโก)

คุณไพศาล ทวีชัยถาวร, คุณเสาวณี หิรัญยศิริ

ห้างทองทวีชัย 5 ทุกสาขา และบริษัทในเครือ

ดร.กฤษฎา-คุณทักษิณี จ่างใจมนต์ และครอบครัว

คุณบุษบา ดามาพงศ์ และครอบครัว

คุณพร-ลินดา ปริदानนท์และญาติ

คุณศิริพร ศรีพลแผ้ว

Liu Chong Sin

Liu HannZhao

คุณภาณี ศรีพลแผ้ว

คุณศิริเพ็ญ ศรีพลแผ้ว

คุณศิริพรรณ ศรีพลแผ้ว

เจ้าภาพกิตติมสุข

วัดพระธรรมกายเถาเถา “แกวแกาเถาเถาเถาเถา”

วัดแกวเถาเถาเถาเถาเถา-เถาเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถา

พระครูสมุหเถาเถาเถาเถาเถา และชมรเถาเถาเถาเถา

พม.สมบัตินเถาเถาเถาเถาเถา ป.เถา.เถา,เถา.

พม.เถาเถาเถาเถาเถาเถา ป.เถา.เถา,เถา.

เถาเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถา

คณเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถา

หมู่เถาเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถา

กอนเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถา

ครอบครวสมคณเถาเถาเถา

คณเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถา

คณเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถา

คณเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถา

คณเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถา

คณเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถาเถา

เจ้าภาพกิตติมไส

พระครูสมุห์วิษณุ ปญญาทีโป
พระครูโสภิตถิตธรรมวิเทศ และญาติมิตร
พระมหาสุธรรม สุธตโน ป.ธ.๙
พระมหาทรงวุฒิ ชยวุฑโฒ
พระชัยยง อตฺตโย และญาติมิตร
กลุ่มบุญบรรเจิด
กลุ่มสัมมาอะระหังที่สุดแห่งธรรม
ครอบครัวถาวรบรรจบ
ครอบครัวประเสริฐธรรม
ครอบครัววานิชสัมพันธ์
ครอบครัวเอกวรวงศ์
คุณกรณ์ ตื่นสวัสดิ์
คุณกฤษดา โยธารามูร์
คุณงามจิตต์ รุ่งเจริญวย้อย
คุณจินตนา ดำรงค์กิจมัน
คุณชวลิต สติรวาณิซ
คุณชาญไชย กันดิรัตน์วงศ์
คุณทองสาย รัชพงษ์ และครอบครัว
คุณหยัณา เกษมธนาสิน
คุณบรรณารัตน์ พลัสสุขชี
คุณบุณทริกา สุเพียร
คุณเบญจางค์ มหาดไทย
คุณประดิษฐ์-ลีณาพร-แพรวดี ชูติรัตน์
คุณประมวณศิลป์-โดนัล ไฮคแลนด์

คุณประยนต์ คำฟอง โนนริบูรณ์
คุณพรณีย์ กันทรากกร
คุณมณฑาทิพย์-เชมชาติ ชำนาญรบ
คุณมณีนรัตน์ พรุตซ์ และครอบครัว
คุณวรรณภา ภักธนุรักษ์ พร้อมบุตรธิดา
คุณวลัยทิพย์ เปรมทวีธนโชติ
คุณวิทยา บุญเลิศเกิดไกร
คุณสุกิจ-คุณตัวเอง-นเรศ ภูวกสกุล
คุณสุตา-ศรีอุบล สวัสดิเทพ
คุณสุภาพ หาญคณิตวัฒนา
คุณสุนัน ตั้งใจ
คุณโสภณ คงเทศ และครอบครัว
คุณหนึ่งอาลี ไชยะลาด
คุณอนันต์ชัย ตื่นสวัสดิ์
คุณอรพรรณ วรพันธุ์กิจ และครอบครัว
คุณอรรธวรรณ ศิริสมพลกุล
คุณอริยา นิเมะ,คุณวันขวัญ เทียมจันทร์
คุณอจนา จันทวีชรากร และครอบครัว
คุณอุทัย ทวีโชติ
คุณอุไร ราชอาจ และครอบครัว
จตุตถกรณแสงร้อน
ดร.ขวัญรวี-วิน-สิริน-สิระ สิริกาญจน
Paula Sundara and family
Zhao Yuan Ting

พระมหาพิทยาธร วิจิตตชโย และครอบครัว

พระมหาวุฒม์ สุวทุมิโก, ดร. และคณะญาติมิตร

พระมหาสันติราชภรฺร อุปสนโต และคณะญาติมิตร

พระมหาคมกฤต ปรีตตสุโก, ภารดี-ธนีสร-ชมกนก-ภาณิชา เจริญธนมิตร, สุนิษฐา ภูมิประวัติ

พระชูเกียรติ ภาทโก, พระณัฐวัฒน์ มหาสุโท, ณัฐพัชร-ชูชีพ-ปิยนุช ครอบครัววิสุทธิธารณ

พระปารณ ชยานโนโท, คุณอริราช-พรภัทรา-ดร.อนันยา พันธเสน

พระอำนาจ เหมวโส, โฉ่วเจ็ง แซ่ไค้ว, สมบุญ-นิภาพร ส่งตระกูลศักดิ์

สามเณรกัมพล ศิริวิริยสังวรณ

สามเณรนนท์ธนธี อริราช และครอบครัว

สามเณรบุรณพิภพ รัตนพจน์

สามเณรพนาวัดน์ จันทรเผือก และครอบครัว

สามเณรรุ่นนวกะ ๑ พ.ศ.๒๕๖๕

ครอบครัวขอหิรัญ-ครอบครัวหอสวรรณ

ครอบครัวห่อ่ง วณิชชากรวรากุล DEAK

คุณกฤษณา สาร-เกียรติศักดิ์-ต.ญ.เกวลิน วงศาโรจน์

คุณจรรยาภาศ วอร์เนอร์ และครอบครัวเฮอ์นันเตซ

คุณจิราภรณ์ ต้นคุณากร-นาธาน อรรถวิมล

คุณเชิด-ประพิศ-พัชรา-พจนา เมธางกูร และครอบครัว

คุณถาวร พรหมถาวร และครอบครัวปฐวีกาญจน์

คุณธวัชชัย จินตามณิ กัญจนพร จิตติภักดิ์ ทองประเสริฐ

คุณนงลักษณ์-พินิจ-นนทนัฐ-ภัสมน-พุธิตา แก้วสุขสมบัติ

คุณน้ำทิพย์ นาคแสนนันท์ และครอบครัว

คุณปลุก-ม่วย-สมพร-พิริยภาพสกุล,อรรถพร-ธมลวรรณ-ศุภรักษ์ ประเสริฐวงศ์

คุณพิณทิพย์ สุมาลี เมธานัย ชญาภา ภูวราปิยงกูร

คุณแม่น้อย-พ่อมนต์ศักดิ์-สุจิต พันธุ์วิริยรัตน์,มายี่ แซ่เหง่า,หัวหน้าชั้นวินิช-นร.อนุบาลฯทั่วโลก

คุณรำพึง ตรีศักดิ์,ร้านเสริมสวยรำพึงบิวตี้ซาลอน

คุณวรรณกนิษฐ ศิริคุรัตน์-ว่าที่ร.ต.หญิงสุกานดา มณีเพชรรัตน์

คุณวิวัฒน์-กัลยา-อภิสิทธิ์-อภิญา-ทิพย์วรรณ-กฤษณ์ อัครวานิช และครอบครัว

คุณศรินทิพย์ ผู้แกล้วกล้า-วรนุช คุณาภิมาส

คุณศุภวรรณ ฉัตรภัทรพล-กานทิพย์ โฉลกชีพกุล

คุณสมร สุขุม บุญจินดาทรัพย์ และลูกๆ

คุณสุคนธ์-กุหลาบ-นภาลัย โชโต,Yen-Ling Chen และครอบครัว

คุณสุนัย-นิมมานวดี เวชศรี,ครอบครัวปรีชาวิทย์,ดร.พิทยา ผดุงโกชน,Matt St.John

คุณสุปัทมา-นรินทร์-เอกรัก-พลอยฟ้า-กัณฐรัตน์-ลักษณะ ปิ่นมรกต และครอบครัว

คุณสุรัตนา ผลัญชัย, เนท บุญเจิม, Joann-Stephen-Dalton-Sawyer Verduzco

คุณแสงเอื้อ แซ่เตีย-จ๊กเกียง แซ่เต๋อว และญาติมิตร

คุณเสวี-คุณเรวดี-TANYA RUANGTRAGOOOL เรื่องตระกูล และครอบครัว

คุณเอมอร-เสถียร-ฐาปกรณ์-ธัญญลักษณ์ ทิพารดี, พร สายนาคนเจริญ

ด.ช.ปัญญวิชญ์ เขาวนะปัญจะ และครอบครัว

นพ.บุญยธนิสร, สรีระเพ็ญ, ผศ.ดร.บุริม, พญ.วราธิป-ดร.พบพร โอทกานนท์

บุคลากร รุ่น 25 นักรบกล้าอาชาไนย

บุคลากร รุ่นที่ 27 ชาติสำเร็จ เพชรอัศจรรย์

John-Watinee Roessler and Family

Khim-James-O-M-Y Weir.Penyalai Family

No-Somnuck-R-Bay Sunny Saivong

Somphone, Woranuch, Alyssa, Austin Phommahasay and Horkaew families

Viangkeo Souchinda Bruce Sonny Borihanh

Vilayvanh, le thi chi, somay panya, mana & family

วัดพระธรรมกาย

